

ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ

№ 47-48
(925-926)
30.11.2017

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ:
«РЕКОМЕНДАЦІЇ
ПЛАТФОРМИ
ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА УКРАЇНА
- ЄС БУДУТЬ СПРИЯТИ
УСПІШНОМУ
ВИКОНАННЮ УГОДИ
ПРО АСОЦІАЦІЮ»

5

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

WWW.PSV.ORG.UA

6 ГРУДНЯ
ПРОФСПІЛКИ ПРОВЕДУТЬ
ІНФОРМАЦІЙНЕ
ПІКЕТУВАННЯ ОРГАНІВ
ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

4

СОЦІАЛЬНИЙ
ДІАЛОГ
ТА МАЙБУТНЄ
СФЕРИ ПРАЦІ

6

ХТО ВРЯТУЄ
ЛІС?
ЛІСОВИКИ
Б'ЮТЬ В НАБАТ!

10

БУДИНОК РОЗБРАТУ

СКЛАДНУ І ТРАГІЧНУ ДОЛЮ БУДИНКУ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК
ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ Й ДОСІ ВИРІШУЄ ФЕМІДА.
СУДОВІЙ ТЯГАНИНІ НЕ ВИДНО КІНЦЯ.

7

УВАГА! КОНКУРС

ОРГАНІЗУЙ ПЕРЕДПЛАТУ ПРОФСПІЛКОВОЇ ПРЕСИ НА 2018 РІК!

Підприємство «Профінформ» ФПУ оголошує конкурс на кращу організацію передплати газети «Профспілкові вісті» на 2018 рік. Конкурс проводиться серед територіальних профоб'єднань. Мета конкурсу – стимулювати активність територіальних профоб'єднань щодо проведення річної передплати газети «Профспілкові вісті» на 2018 рік. Переможці конкурсу визначатимуться відповідно до даних ДП «Преса» (форма звітності СП-18) про передплату на газету «Профспілкові вісті» на 2018 рік станом на 25 січня 2018 року. Для переможців встановлено три премії: перша – 3000 грн; друга – 2000 грн; третя – 1000 гривень.

СПЛАЧУЄМО ЗА ПРОЇЗД!

Проєкт платних доріг в Україні наближається до реальності. Його збираються втілити в життя в рамках нової Національної транспортної стратегії до 2030 року. Її от-от мають ухвалити. Днями міністр інфраструктури Володимир Омелян повідомив, що перші концесійні дороги можуть почати будувати вже наступного року. Для запуску проекту потрібно, аби Верховна Рада найближчим часом ухвалила відповідне законодавство. Закон потрібен як самій Україні, так і потенційним концесіонерам, які хочуть мати правовий захист на період реалізації проекту. Якщо закон ухвалить, Україна стане в один рядок з провідними країнами Європи і світу, для яких концесійні дороги – звична буденність.

Проблема платних доріг – головний біль для країни. В Україні розмови про їх будівництво й експлуатацію мають майже 20-річну історію. Однак щоразу питання впиралося в те, чи варто платити за проїзд дорогами, вкритими суцільними ритвинами? Сьогодні в профільному міністерстві запевняють: ухвалення законопроекту не зробить автоматично всі автошляхи в Україні платними. Більше того, на жодній з існуючих доріг не буде плати за проїзд. Концесійні дороги – це абсолютно нові, тобто побудовані з нуля за кращими європейськими зразками паралельно з існуючими дорогами. Тобто це дороги високої якості, що відповідають ви-

соким стандартам. Для користувачів таких доріг головними будуть два фактори: якість і швидкість руху.

Народний депутат України Юрій Чижмарь наголошує: «Для України будівництво концесійних доріг дуже важливе, дозволить збільшити пасажиропотік, а це і туристи, і вантажі, і транзит. Усе даватиме прибуток державі. Крім того, це інвестиційний проект, який може залучити значні кошти. Будівництво доріг запустить інші галузі, які теж поповнять валовий внутрішній продукт, сприятиме створенню робочих місць».

Експерти стверджують, що проблем з інвестиціями не буде. Проблема в тому, куди конкретно вкладати кошти. А для цього потрібно, аби галузь була надійно захищеною від рейдерства та змін у законодавстві. Жоден інвестор не зайде в Україну, якщо у нас зміни податкового законодавства відбуваються щороку, а то й частіше. Він не знатиме, як працювати далі, і просто розгубиться. Мають бути державні гарантії цих довгострокових інвестицій, адже вони, окрім усього, створюють ринок, робочі місця, тож потребують гарантій стабільності.

«Потрібно внести зміни до Закону про концесію. Спільно з транспортним комітетом парламенту ми підготували ці зміни і подали на розгляд депутатів. Сподіваюсь, до кінця року проект розглянуть, інакше за-

лучити інвесторів буде дуже складно», – зазначає виконавчач обов'язків глави «Укравтодору» Славомир Новак.

Тож чи цікаві подібні проекти інвесторам, покаже час. Нині профільне міністерство переймається ще одним питанням: наскільки популярними будуть платні дороги серед українців, і якою буде система оплати? Приміром, в Угорщині плату за користування концесійними дорогами вносять за 7 днів. Коштує це приблизно 10 євро. Якщо для угорців це цілком прийнятна плата, то для українців майже захмарна, зважаючи на рівень доходів.

Аналітики вважають, що навіть з абонплатою концесійні дороги будуть вигідними насамперед для тих, хто часто подорожує. Скажімо, із Закарпаття до столиці «звичайною» дорогою можна їхати 13–14 годин, а швидкісною – вдвічі менше. Слід на практиці переконати водіїв, чому варто платити за якісну дорогу. Якщо це буде автобан з якісним покриттям, не гірше від європейського, відмінним швидкісним режимом, нікого не потрібно буде агітувати за концесійні дороги.

Наразі нереально підрахувати, скільки приблизно може коштувати проїзд сучасними дорогами. Експерти зазначають, що для приватних осіб це може становити 11 євроцентів. Зазвичай автобани будують для вантажівок, тож основний прибуток формуватиметься завдяки комерційному транспорту.

«МІНІМАЛЦІ» ПРОГНОЗУЮТЬ ПІДВИЩЕННЯ

Упроєкті бюджету на наступний рік передбачено підвищення мінімальної заробітної плати на рівні 3723 грн. Профільний міністр Андрій Рева назвав такі перспективи цілком реальними. Хоча й не заперечує, що остаточну цифру назвати не береться. Адже багато що залежить від настроїв депутатського корпусу. Одразу декілька фракцій в Українському парламенті обговорюють вищі показники. У БПП пропонують встановити мінімальну зарплату не нижче 4 тис. грн. В Уряді своє бачення і свої розрахунки. Зарплата в 4 тис. грн буде лише у 2019 році, а із січня 2020-го збільшиться до 4425 грн. Водночас Кабінет Міністрів України розробляє механізми, спрямовані на забезпечення прозорості виплати таких зарплат.

Перший віце-прем'єр-міністр України Степан Кубів вважає, що Уряд взяв правильний курс на детінізацію заробітних плат. І оприлюднив перші результати: «Загальний рівень тіньової економіки України, за попередніми розрахунками в I кварталі 2017 року, склав 37% від офіційного ВВП, що на 6 відсоткових пунктів менше за показник I кварталу 2016-го. Завданням Уряду є продовження цієї позитивної тенденції. Це стало можливим у тому числі завдяки радикальному підвищенню мінімальної заробітної плати. З початку 2017 року мінімальну заробітну плату встановлено на рівні 3200 грн проти 1600 грн у 2016-му». Проте, прямої взаємозалежності між підвищенням ставок та видачею «білої» зарплати не існує, переконують аналітики фінансового ринку. І наводять приклад по-

передніх років: при збільшенні податкового тиску середньостатистичний український підприємець радше прискорить свій відхід у тінь, аніж легалізує виплати найманим працівникам.

Та наразі йдеться про інше. Якщо підвищувати мінімальну зарплату планують один раз, то для прожиткового мінімуму в бюджеті заклали три «поправки»: з 1 січня 2018 року – 1700 грн, з 1 липня – 1777 грн, з 1 грудня – 1853 грн. Це означає, що мінімальна зарплата і прожитковий мінімум – дві різні речі. Але прожитковий мінімум визначається Урядом і на практиці часто відрізняється від реального місячного бюджету українця. Однак він з року в рік формується і в деяких випадках дозволяє оцінити, наскільки в Україні великі зарплати і пенсії. Прожитковий мінімум лежить в основі загальної оцінки рівня життя в Україні. В Уряді кажуть, що саме прожитковий мінімум є основою для реалізації соціальної політики та розроблення окремих державних соціальних програм. Як заявив міністр соціальної політики Андрій Рева, «прожитковий мінімум існує як для працюючих, так і непрацюючих людей, а зарплата – це те, що ви отримуєте, коли працюєте. Зарплата не може бути нижче фізіологічного рівня».

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Андрій РЕВА, міністр соціальної політики: «Я як міністр зацікавлений в тому, щоб мінімальна зарплата була якомога вищою. Я не можу назвати популізмом цифру 5 тисяч. Я б дуже хотів, щоб таку зарплату отримували наші люди. Але потрібно враховувати всі можливі позитивні і негативні моменти від такого підвищення. Більш реальна, як мені здається, цифра, яку пропонує БПП: близько 4 тис. грн. Це приблизно той показник, що корелюється з індексом інфляції».

Олександр ОХРИМЕНКО, президент Українського аналітичного центру: «Мінімальну зарплату нам потрібно підвищувати в будь-якому випадку. Мало того, вона повинна на сьогодні становити близько 6 тис. грн. Але слід врахувати один дуже важливий фактор: не можна зарплату підвищувати автоматичним методом. Навіть ці 500 грн потрібно було розбити й підвищувати хоча б по 100 грн на місяць. Тоді ціни зростали б не так швидко».

Андрій БЛІНОВ, економічний та фінансовий експерт: «Підвищення з 3200 до 3700 грн, тобто на 500 грн, буде компромісним варіантом між забаганками депутатів і можливостями бюджету. Уряд очікує 12% інфляції в бюджеті, це більше, ніж прогнозував НБУ (8%). Уряд намагається показати, що готовий підвищувати зарплату на 500 грн. Це приблизно 15%. Тобто зарплата зростатиме дещо прискореними темпами. Загалом, це відповідає економічному фактору: якщо врахувати інфляцію та додати 2% економічного зростання, можна отримати такий показник».

ВІД РІЗДВА ДО РІЗДВА

Верховна Рада ухвалила законопроект про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо святкових і неробочих днів. Тепер в Україні буде вихідним днем 25 грудня, тобто католицьке Різдво. Водночас парламентарі скасували вихідний 2 травня. Віднині в Україні буде 12 неробочих днів. Так, як це було й раніше. Ідея «оптимізувати» святкування Різдва в Україні не є новою, серед депутатів і громадськості також висловлювалась пропозиція про відмову від святкування релігійних свят за старим юліанським календарем і перехід на чинний – григоріанський. Голова Комітету з питань соціальної політики Людмила Денісова зауважила, що нічого надприродного у рішенні парламенту немає. «Є країни, які двічі святкують Різдво – Білорусь, Молдова, Ліван та Албанія. Тому ми теж можемо святкувати його і 25 грудня, і 7 січня».

Згідно із статистичними даними Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України, близько 23172 діючих православних, греко-католицьких і деяких інших християнських громад відзначають Різдво Христове 7 січня за юліанським календарем.

Водночас в Україні нараховується близько 11 тис. католицьких і протестантських громад, що становить близько 30% усіх релігійних організацій України, які святкують Різдво Христове за григоріанським календарем, тобто 25 грудня. Таким чином, значна кількість віруючих України відзначає це релігійне свято в інший день, ніж визначений на законодавчому рівні як вихідний. Крім цього, загалом у світі більшість християнських церков відзначають Різдво Христове саме 25 грудня. Рішення Верховної Ради розділило українське суспільство навпіл. Одні схвалили ініціативу, інші виступають проти додаткових вихідних на релігійні свята. Немає однозначної оцінки законопроекту і в лавах депутатського корпусу. Спікер Верховної Ради Андрій Парубій вважає, що рішення парламенту наблизить Україну до «звільнення від московської ментальної окупації». Країна, за його словами, повернеться «до сім'ї вільних народів світу».

Народний депутат від БПП Анатолій Матвієнко категорично проти вихідного 25 грудня. Він наголошує, що Україна – православна держава, і рішенням про 25 грудня «ми кидаємо кістку Москві, яка буде кричати, що ми заганаємо православну державу в католицизм». Депутат не виключає, що це рішення створить чергову напругу в православній церкві. У відповідь народний депутат Вікторія Сюмар заявила, що «Москва завжди знайде, що в Україні погано». Вона переконана, що рішення про визначення 25 грудня вихідним днем об'єднає українське суспільство, бо в ньому є і греко-католики, і протестанти, і католики. «Ми сьогодні ухвалюємо об'єднаним рішенням, яке веде країну в цивілізований і нормальний світ», – зазначила депутат.

Законопроект вдалося ухвалити лише із шостої спроби. Депутати вперто не хотіли відмовлятися від скасування вихідного 2 травня. Після тривалої суперечки дійшли згоди про два Різдва й один День праці 1 Травня. «Ініціативи довкола свят, – вважає філософ Станіслав Кульчицький, – є радше популістськими. Особливо стосовно релігійних свят. Таке враження, що нашим народним депутатам більше нічим зайнятись, окрім перенесення свят».

КОМЕНТАР

Петро КРАВЧУК, професор Національного університету «Острозька академія»:

«Я розумію, що політикам зараз зробити вихідний день для всього народу України – це плюс. Тому що, так чи інакше, не за горами парламентські вибори, тож хочеться бути добрими в очах народу. Хоча з економічної точки зору це, швидше, мінус.

Зрозуміло, що можлива певна плутанина, але, як на мене, можна було б ухвалити відповідні законодавчі акти, які б передбачали, що людина, керуючись своїми релігійними переконаннями, може попросити в керівника виробничої структури, щоб їй дозволили відсвяткувати, наприклад, Різдво Христове чи Великдень за григоріанським календарем. Загалом, ідея перейти цілковито на григоріанський календар викличе спротив низки конфесій, зокрема Московського патріархату. Але з політичної точки зору це мало б сенс, бо засвідчить певну нашу прозахідну, проєвропейську орієнтацію, тому що в європейських країнах Різдво святкується 25 грудня. І це стосується не лише римо-католицьких чи протестантських країн, а й навіть православних».

НЕ ВІДДАЮТЬ ЗАРОБЛЕНЕ

Борги із зарплат українців зростають. У державному та приватному секторах з початку 2017 року заборгованість зросла на 38%, або 700 млн грн, і становить вже майже 2,5 млрд грн. З місяця в місяць борги накопичуються.

Водночас на працюючих підприємствах борги у порівнянні з трьома кварталами 2016 року зменшилися на 11,7%. На жаль, це не зменшило загальну суму боргу по країні, адже на непрацюючих підприємствах він зріс у 8 разів – з 2,1 до 16,1%.

Найвища заборгованість у східних, промислових і найбільш населених областях, охоплених війною. Дещо краще ситуація в аграрних і малонаселених Закарпатській та Чернівецькій областях, де цього року не виплачено всього 2,5 і 2 млн грн відповідно. Але при цьому на Буковині весь борг припадає на працюючі підприємства, на Закарпатті він становить 80%.

За невиконання зарплати для керівників підприємств передбачено відповідальність – від адміністративної до кримінальної. У першому випадку – догана і штраф від 520 до 1700 грн, у другому, при умисній невиконанні або розтраті зарплатних коштів, – до 5 років в'язниці. Але все це тільки на папері. На практиці ж такі заходи не діють.

«Довести, що шеф свідомо не платив зарплату й посадити його у в'язницю практично нереально. Зазвичай люди відсуджують свої заробітки, але часто отримати гроші складно, особливо якщо підприємство є банкрутом. Також існує термін позовної давності – 3 роки, потім зароблене пропадає», – пояснюють досвідчені юристи.

У Кабміні пояснюють причини заборгованості із зарплати в Україні військовими діями на сході. У регіоні утворилася майже половина всіх боргів. Додалися й наслідки зимової блокади регіону, яка зумовила втрату 1% ВВП держави в цілому.

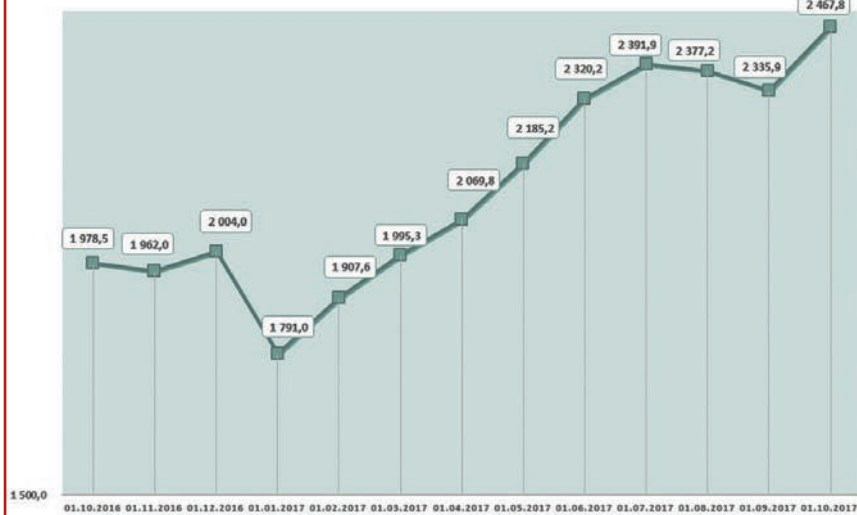
Порушуючи гарантії та вимоги Конституції і законів України, міжнародного та європейського законодавства протягом усіх років незалежності, в країні не тільки не вирішується питання повернення працівникам затриманої заробітної плати, а навпаки, обсяг зарплатних боргів і надалі зростає.

Експерти прогнозують, що заборгованість зростатиме і в майбутньому, якщо тільки наступного року не виникне загроза дострокових виборів. «Я не думаю, що вдасться швидко лікві-

дувати цю заборгованість, звичайно, якщо наступного року не буде дострокових виборів. Перед виборами влада завжди намагається задобрити виборців і, як мінімум, погасити заборгованість із зарплати», – зазначив голова Комітету економістів Андрій Новак.

Якщо уважно подивитися на інформацію про заборгованість із заробітної плати, яку надає Держстат, то можна побачити, що за останні місяці найбільше боргів у відсотках утворилися в хімічній промисловості, водопостачанні, виробництві електричного устаткування, сільському господарстві, транспорті, сферах операцій з нерухомим майном та охорони здоров'я. Це переважно ті галузі, де працюють великі підприємства або підприємства державної чи комунальної власності.

ДИНАМІКА ЗАБОРГОВАНOSTІ З ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ, МЛН ГРН

ВАСИЛЬ ЮРЧИШИН, ДИРЕКТОР ЕКОНОМІЧНИХ ПРОГРАМ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА:

«Якщо вдасться активізувати економічну діяльність, якщо зростання буде не 2, а 3, 4, а краще 5%, тоді з'являться ресурси, і в такому випадку можна припустити, що заборгованість із заробітної плати не матиме настільки очевидної динаміки зростання. Економічне зростання в 2–3% – це консервація наявного стану, а нам потрібно, принаймні, 5–6%».

ОФІЦІЙНО

ІНФОРМАЦІЙНІ ІНСИНУАЦІЇ
НЕ ЗМУСЯТЬ ФПУ ЗВЕРНУТИ
З КУРСУ БОРОТЬБИ
ЗА ТРУДОВІ ТА СОЦІАЛЬНІ
ПРАВА ПРАЦІВНИКІВ

Останнім часом у засобах масової інформації, інформаційних агенціях та на телеканалах почастишали випадки негативної подачі інформації, про-

ведення брудних інформаційних кампаній щодо найчисельнішого профспілкового об'єднання країни – Федерації профспілок України.

Це не вперше, коли окремі політики намагаються спаллювати імідж та підірвати єдність профспілкового руху, нав'язати суспільству неправдиву і спотворену інформацію про профспілки, внести розбрат, применшити силу консолідованого спротиву профоб'єднання, що захищає права майже 6 млн працівників. Характерно, що такі звинувачення проти профспілок та їх керівників з'являються у публічному просторі саме в періоди зростання активності профспілкових дій, коли профспілки висувають вимоги до органів влади і бізнес-структур щодо припинення наступу на трудові і соціальні права громадян, зниження непосильних цін і тарифів, невідкладного погашення боргу із заробітної плати, покращення безпеки і охорони праці на робочих місцях. При прийнятті Державного бюджету на 2018 рік профспілки вимагають від Уряду і народних депутатів встановити гарантований державою мінімум оплати праці не нижче 4 тис грн, значно підвищити посадові оклади і ставки працівників бюджетної сфери, забезпечити належне фінансування вугледобувних підприємств, працівників лісового господарства, геологів. При проведенні медичної реформи виконати конституційний обов'язок держави щодо безоплатності і якості медичних послуг. Федерація профспілок України заявляє рішучий протест інформаційним інсинуаціям у ЗМІ і наголошує, що подібні нападки не зможуть ФПУ звернути з курсу боротьби за трудові та соціальні права працівників. І для цього профспілки будуть використовувати всі законні засоби і повноваження. Марні потуги тих, хто намагається зробити підконтрольним та підпорядкованим національний профспілковий рух політичним інтересам.

Прес-центр ФПУ

НА ЧАСІ

3 ГРУДНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ
ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ

3 грудня весь світ відзначає Міжнародний день людей з інвалідністю. Це особливий день, покликаний активізувати діяльність держави і широкого кола громадськості для вирішення проблем людей з обмеженими можливостями, на долю яких випали не легкі випробування, однак вони, долаючи труднощі, виявляють виняткову силу духу і непохитну віру в життя. Міжнародний день інвалідів нагадує нам, що суспільство повинне піклуватися про тих, хто слабкий, хворий, потребує підтримки. Федерація профспілок України вбачає своє призначення в тому, щоб сприяти усуненню бар'єрів на непростому шляху людей з особливими потребами, зробити все можливе, аби такі люди відчули себе повноправними членами суспільства.

6 ГРУДНЯ ПРОФСПІЛКИ
ПРОВЕДУТЬ ІНФОРМАЦІЙНЕ
ПІКЕТУВАННЯ ОРГАНІВ
ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Напередодні розгляду Верховною Радою України у другому читанні законопроекту «Про Державний бюджет України на 2018 рік» профспілки проведуть інформаційне пікетування органів державної влади – таке рішення прийняла Президія Федерації профспілок України 27 листопада на своєму позачерговому засіданні.

НАША БОРОТЬБА

Засідання Президії ФПУ відбулося у столичному Міжнародному центрі культури і мистецтв (колишньому Жовтневому палаці). Вів засідання Голова СПО об'єднань профспілок, Голова ФПУ Григорій Осовий. У заході взяли участь заступники Голови ФПУ Володимир Саєнко та Євген Драп'ятий, члени Президії ФПУ, народний депутат України, представник ФПУ у парламенті Сергій Каплін, а також працівники апарату ФПУ.

Основним лейтмотивом засідання стало питання «Про подальші дії ФПУ з реалізації вимог профспілок на захист конституційних прав та соціально-економічних інтересів працівників».

Нагадаємо, що 5 жовтня Президія ФПУ прийняла рішення про проведення у листопаді Всеукраїнської акції профспілок під час прийняття Держбюджету–2018 та Трудового кодексу задля недопущення погіршення умов життя та існуючих соціально-економічних гарантій працюючих співчан, передбачених чинним законодавством. Однак, зважаючи на низку об'єктивних причин, про що «ПВ» повідомляли в попередніх випусках газети, Президією ФПУ було прийнято рішення відтермінувати проведення акції, не звертаючи з лінійки боротьби, та провести акцію профспілок у м. Києві під час розгляду законопроекту «Про Державний бюджет України на 2018 рік».

У першому читанні проект Держбюджету–2018 був прийнятий Верховною Радою України 14 листопада. Наразі законопроект перебуває на доопрацюванні в Кабміні. Постановою парламенту було рекомендовано при доопрацюванні документа до другого читання врахувати низку пропозицій, в тому числі профспілкових, щодо фінансування видатків, зокрема на підвищення розмірів прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати у 2018 році, забезпечення функціонування системи медичного обслуговування громадян, реалізацію окремих напрямів освітніх програм, у тому числі щодо фінансування закладів I–II ступеня акредитації, функ-

ціонування державних підприємств вугле- та торфодобувної промисловості тощо.

Тож на підтримку профспілкових вимог на захист конституційних прав та соціально-економічних інтересів працівників Президією ФПУ було прийнято рішення про проведення 6 грудня інформаційного пікетування органів державної влади. Серед вимог, зокрема: погасити до кінця року заборгованість із заробітної плати і не допускати її виникнення; встановити мінімальну заробітну плату на рівні не нижче фактичного прожиткового мінімуму – не менш ніж 4023 грн; встановити розмір посадового окладу (тарифної ставки) працівника (робітника) I тарифного розряду на рівні, що перевищує розмір мінімальної заробітної плати; гарантувати фінансування вищих навчальних закладів I–II рівня акредитації за рахунок коштів Державного бюджету України для підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст» з метою забезпечення їх сталої роботи та недопущення заборгованості із заробітної плати і стипендій; зупинити деіндустріалізацію України, забезпечити відродження вітчизняного промислового комплексу на основі програмно-цільових державних рішень, зберегти і розвивати трудові ресурсний потенціал України; знизити непосильні для населення ціни на природний газ, електроенергію та тарифи на житлово-комунальні послуги, виходячи з платоспроможності заробітних плат, пенсій, стипендій; забезпечити гарантовані Конституцією України права громадян на доступну і якісну медичну допомогу, запровадити загальнообов'язкове медичне соціальне страхування і відновити санаторно-курортне лікування працюючих (застрахованих осіб); не допустити зниження існуючого рівня прав і гарантій працівників та їх представників при прийнятті Трудового кодексу України.

Олена ОВЕРЧУК, «ПВ»
Фото Олексія ПЕТРУНІ

27 листопада в МЦКМ (колишній «Жовтневий палац») відбулася спроба зірвати позачергове засідання Президії ФПУ. Невідомі особи в камуфляжі у кількості до 30 осіб заблокували місце проведення заходу, на якому розглядалося питання про проведення всеукраїнської акції профспілок у м. Києві та на місцях на підтримку профспілкових пропозицій до Державного бюджету на 2018 рік. Ця група своїми діями намагалася зірвати засідання. Члени Президії ФПУ вийшли до учасників групи, щоб відповісти на їх запитання та надати відповідні роз'яснення, але попри це провокатори ввірвалися до зали засідання. Президія ФПУ прийняла рішення вислухати цих громадян, але вони не тільки відмовились виступати з будь-якими заявами, але навіть не змогли сформулювати свої вимоги і мету перебування. Це свідчить про замовний характер акції, коли справжні ляхководи залишаються, як завжди, за лаштунками. З прибуттям посиленого наряду поліції учасники провокації залишили залу.

Прес-центр ФПУ

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ: «РЕКОМЕНДАЦІЇ ПЛАТФОРМИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА УКРАЇНА – ЄС БУДУТЬ СПРИЯТИ УСПІШНОМУ ВИКОНАННЮ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ»

15 листопада в м. Києві, у рамках 5-го засідання Платформи громадянського суспільства Україна – ЄС (ПГС) зустрілися представники громадянського суспільства України та ЄС, аби розглянути хід виконання Угоди про асоціацію, детально проаналізувати стан імплементації євроінтеграційних реформ у сфері науки і технологій, а також державну політику України стосовно внутрішньо переміщених осіб. У заході взяв участь Голова СПО об'єднань профспілок, Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий, який протягом року був Головою Української сторони ПГС Україна – ЄС. «ПВ» попросили Григорія Васильовича прокоментувати хід засідання та його підсумки, а також перспективи діяльності ПГС Україна – ЄС.

ІНТЕРВ'Ю

Григорію Васильовичу, які основні завдання наразі стоять перед ПГС – органом двостороннього співробітництва між представниками громадськості України і відповідно Європейським соціально-економічним комітетом як органом, що представляє громадськість країн ЄС?

– Основним завданням Платформи є забезпечення моніторингу за реалізацією заходів, які передбачені в Угоді Україна – ЄС. Ця Угода з 1 вересня п.р. уже вступила в дію. Тому завдання громадянського суспільства не тільки аналізувати процеси, які відбуваються в рамках цієї Угоди, а й пропонувати Уряду, парламенту, іншим інституціям свої пропозиції щодо забезпечення своєчасного та якісного її виконання з метою наближення України та рівня життя її громадян до стандартів і умов життя європейців. Це стратегічне завдання, яке стимулює і нас, представників профспілок (а з 15 членів Української сторони Платформи 4 – представники профспілок).

– Які саме питання було винесено на обговорення на черговому засіданні?

– Засіданню Платформи, що відбулось 15 листопада, передувала дискусія, у ході якої сторони обирали найбільш актуальні теми для розгляду. На мій погляд, на обговорення було внесено дуже цікаві та прагматичні питання. Перш за все, стосовно державної політики України щодо внутрішньо переміщених осіб та забезпечення їх прав. З цього актуального питання було підготовлено доповіді як українською, так і європейською сторонами. Відбулась гостра, гаряча дискусія, в якій взяли участь представники громадських організацій, що представляли інтереси внутрішньо переміщених осіб.

Не менш актуальним було й друге питання, що обговорювалося під час засідання, – це запровадження євроінтеграційних реформ у галузі науки і техніки в Україні. Доповідь з цього питання з українського боку готували шість

громадських організацій. До дискусії було запрошено представників Національної академії наук України, Міністерства освіти і науки, незалежних експертів. Під час обговорення цього питання окреслено чимало проблем, які існують у вітчизняній науці внаслідок обмеженості бюджетних коштів на фінансування науки.

Я взяв участь в обговоренні цих важливих для українського суспільства питань. Зокрема, говорячи про наукові дослідження, зазначив, що, справді, Європа відкриває широкі можливості для того, щоб вітчизняні наукові заклади брали активну співучасть у проектах, які фінансує ЄС. Але для цього наукові інституції повинні мати відповідні наукові напрацювання, які можуть бути витребувані на конкурсах, що проводять у Євросоюзі.

З іншого боку, вітчизняне виробництво сьогодні базується на технологічних укладах ще 3–4 рівнів, тоді як в європейських країнах це 6–7 рівні. Безперечно, для того, щоб економіка України була конкурентоспроможною, нам потрібна глибинна модернізація виробництва. Тому і внутрішній ринок інновацій теж відкриває для вітчизняної науки нові можливості. Однак сьогодні залишається проблемою те, як інтегрувати науку у виробництво, щоб вони були взаємозацікавлені.

На вирішення цих проблем спрямовано низку важливих документів, серед яких Послання Президента України до Верховної Ради України, Середньостроковий план дій Уряду на 2017–2020 роки.

За підсумками обговорення цих питань було прийнято Спільну деклара-

цію. Зокрема, згідно з текстом Декларації, сторони вітають підписання Угоди між Україною і ЄС про участь України в програмі ЄС «Горизонт 2020» та Угоди між Урядом України та ЄС з атомної енергії про наукову і технологічну співпрацю та асоційовану участь України у Програмі наукових досліджень та навчання Євроатом (2014–2018), а також початок співпраці за угодами з CERN, EuroFusion та JRC.

Сторони ПГС закликали НАН України вжити заходів щодо своєї модернізації, дотримуючись рекомендацій Заключного звіту незалежного європейського аудиту національної системи досліджень та інновацій України. Вони також рекомендують змінити принцип фінансування науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт на більш широке конкурентне фінансування на основі проектів. Члени ПГС вважають за доцільне створити спеціалізований фонд міжнародної технічної допомоги Україні для інтеграції до Європейського дослідницького простору. Було також зазначено, що у проекті Державного бюджету на 2018 рік не передбачено коштів на створення та роботу Національного фонду досліджень.

– У Декларації є окремий розділ щодо державної політики України стосовно внутрішньо переміщених осіб у контексті імплементації Угоди про асоціацію. Про що в ньому йдеться?

– Члени ПГС, зокрема, підкреслюють, що ВПО повинні мати однакові права та умови життя, а також мати рівні можливості для участі в цивільних, політичних та культурних захо-

дах, як і місцеве населення, важливість забезпечення рівного ставлення до ВПО щодо доступу до житла, зайнятості та соціального забезпечення, зазначають, що обмеження руху цивільних осіб між зонами, які контролюються Урядом, та зонами, що не перебувають під контролем Уряду, повинні поступово скасовуватись, закликають до відновлення громадянських прав ВПО, припинення порушення прав на вільне пересування та встановлення законного механізму перевірки місця проживання таких громадян, відновлення права на пенсійне забезпечення незалежно від місця проживання та розширення переліку державних банків для отримання виплат.

– На Вашу думку, як вплинуть Рекомендації Платформи громадянського суспільства Україна – ЄС на виконання Угоди про асоціацію?

– Члени Платформи вітають набрання чинності в повному обсязі з 1 вересня 2017 року Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, відзначають важливість реформ у сфері охорони здоров'я, освіти, енергоефективності, пенсійної системи та закликають українську владу до рішучої та послідовної імплементації цих та інших реформ в Україні, зокрема до прискорення судової реформи, висловлюють свою беззаперечну підтримку суверенітету та територі-

альної цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів.

Учасники засідання також висловили підтримку важливим ініціативам та рішенням, спрямованим на підтримку нашої держави, зокрема ініціативи Литовського парламенту щодо підготовки «Плану Маршалла для України», а також прийнятих 15 листопада Європейським парламентом Рекомендацій щодо політики Східного Партнерства ЄС у напрямі розширення для України можливостей та інструментів співпраці у цьому форматі. Представники громадянського суспільства також позитивно оцінили затвердження Урядом України Стратегії комунікації у сфері європейської інтеграції та схвалення нового Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію, але наголосили на недостатньому рівні консультацій з громадськістю на етапі підготовки цього важливого документа.

У зв'язку з цим, велика увага в ході засідання також приділялася посиленню впливу громадськості на формування політики при проведенні реформ в Україні та конкретним діям, через які громадянське суспільство може сприяти виконанню Угоди, насамперед через експертну допомогу державним структурам. У цьому контексті була коротко висвітлена нинішня діяльність УС ПГС, відповідні консультації з органами державної влади та українським парламентом, а також підготовлений силами експертів Української сторони Платформи звіт з оцінкою прогресу виконання Угоди про асоціацію за окремими сферами.

Впевнений, що Рекомендації Платформи громадянського суспільства Україна – ЄС будуть сприяти успішному виконанню Угоди про асоціацію.

Олексій ПЕТРУНЯ

Це вже п'яте засідання ПГС. Відповідно до регламенту, засідання проводяться раз на півроку. Головування в УС ПГС проходить по черзі – від роботодавців, профспілок та неурядових громадських організацій. Попередню каденцію в УС головував Григорій Осовий як представник профспілок, нині – представник неурядових громадських організацій Зоряна Міщук. Від європейської сторони – постійний головуючий Альфредас Йонушка. Слід зазначити, що і з Європейської сторони є представники профспілок з низки країн ЄС. Це допомагає краще досягати порозуміння та підтримки, коли профспілки пропонують ті чи інші теми для спільного обговорення.

НА ЧАСІ

СЕРГІЙ КАПЛІН:
«КОМІТЕТ СОЦПОЛІТИКИ
ЖОРСТКО ВИМАГАЄ
ВІД КОАЛІЦІЇ І УРЯДУ
КАРДИНАЛЬНО ПІДВИЩИТИ
ПРОЖИТКОВИЙ МІНІМУМ»

Прожитковий мінімум у бюджеті-2018 удвічі нижчий від фактичного вже сьогодні. Ця геноцидна норма не може бути прийнята, вирішили в Комітеті ВР з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення. За ініціативою першого заступника голови Комітету і представника

ФПУ в парламенті Сергія Капліна депутати розробили спільний проект постанови «Про забезпечення формування прожиткового мінімуму відповідно до вимог законодавства та з урахуванням фактичних споживчих цін».

«З а кілька місяців мінімум відстане від реалій у магазинах ще критичніше. Саме тому ми в Комітеті соціальної політики розробили спільну постанову і вимагаємо формувати соцстандарту у законний спосіб і враховуючи справжню цінову ситуацію. Коаліція має підтримати цей документ, бо проголошені в першому читанні бюджетні норми – це знущання над народом. А міністри нехай спробують прожити на 1700 гривень. Кабмін оновив продуктові набори та непродуктові товари першої необхідності, однак досі в жодному бюджеті не забезпечив їх українцям. На порушення всіх вимог у формуванні прожиткового мінімуму немає послуг забезпечення житлом, медичного обслуговування та освіти. Виходить, це зайва розкіш?!», – заявив Сергій Каплін.

Автори документа пояснюють, що після ратифікації у 2015 році Конвенції МОП про основні цілі та норми соціальної політики № 117 Україна при встановленні прожиткового мінімуму зобов'язана брати до уваги такі потреби населення, як забезпечення житлом, медичним обслуговуванням та освітою. Однак і досі витрат на здоров'я та навчання у прожитковому мінімумі немає взагалі. Комітет також у проекті постанови вимагає від Кабміну забезпечити спільно із сторонами соціального діалогу підготовку узгодженого законопроекту про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо вдосконалення методології визначення прожиткового мінімуму та внести його на розгляд Верховної Ради України до 1 квітня 2018 року.

Прожитковий мінімум має дорівнювати фактичному, з урахуванням інфляції і всіх елементарних потреб людини жити, а не виживати, вважає представник профспілок у Верховній Раді. «У нас же його вираховують з банального «скільки виїде і скільки не шкода». Саме тому профспілки не будуть терпіти такої несправедливості і виходять на протест. У соціальній державі, яку ми маємо будувати в Україні на прикладах європейського соціалізму, мінімальна зарплата має становити 10 тис. грн, прожитковий мінімум і мінімальна пенсія – 5 тис. грн! І ми змусимо Кабмін і коаліцію не шахраювати із соціальними гарантіями, а забезпечувати їх», – підсумував профспілковий парламентський омбудсмен.

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ
ТА МАЙБУТНЄ
СФЕРИ ПРАЦІ

Українська делегація взяла участь у саміті соціально-економічних рад в Афінах.

НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ

У міжнародній конференції «Соціальний діалог та майбутнє сфери праці», що відбулася 23-24 листопада в Афінах (Греція), взяли участь делегації соціально-економічних рад майже 40 країн світу, які очолюють міністри праці та соціальної політики, експерти ОЕСР, Світового банку, Світової організації торгівлі. Співorganizаторами заходу виступили МОП, яка до свого 100-річчя започаткувала цикл дискусій щодо майбутнього праці, та Міжнародна асоціація соціально-економічних рад і подібних до них інституцій (МАСЕРП), дійсним членом якої з 2008 року є Національна тристороння соціально-економічна рада.

Українську делегацію очолив міністр соціальної політики Андрій Рева, від профспілкової сторони – Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий, від сторони роботодавців – член НТСЕР Сергій Біленький.

Своє бачення змін, які несуть цифровізація, IT-технології і науково-технічний прогрес, представили експерти ОЕСР, Світового банку, СОТ, Всесвітнього економічного форуму, які засвідчили, що роботи все більше замінюватимуть живу робочу силу, і на зміну класичній цеховій організації виробництва приходять стартапи, економіка платформ, індивідуалізація праці.

У дискусіях керівники соціально-економічних рад відзначали як позитивні сторони, так і ризики, що несуть інновації для людей.

Співголова НТСЕР, Голова ФПУ Григорій Осовий у своєму виступі висловив бачення майбутнього праці у світі та зміни, які відбуваються в Україні, зазначивши, що інноваційний розвиток несе в собі як позитиви, так і ризики. І питання лише в тому, як примножити позитиви і мінімізувати ризики під впливом науково-технічних впроваджень: «Позитивними є колосальні можливості зростання продуктивності праці і заміни важкої, монотонної, небезпечної живої праці. Наприклад, праця на шахтах, хімічному виробництві, де життя і здоров'я працівників піддається небезпеці. Водночас це є серйозним викликом, тому що загрожує скороченням робочих місць, продукуює застійне безробіття і появу не зайнятих на ринку праці людей».

Це підтверджують і дослідники. Як зазначає Інститут стратегічних досліджень ім. Голди Мейер, низка професій можуть стати непотрібними, оскільки монотонну роботу будуть виконувати роботи. Майже

половина традиційних професій потрапляють до зони ризику зникнення.

Усе гостріше постає питання, що будуть робити ті люди, які стали або стануть непотрібними внаслідок інноваційних перетворень? На думку Григорія Осового, тут існують два виклики: з одного боку, потреба мати дохід, який гарантує суспільно прийнятний рівень життя, з іншого – потреба самореалізації індивідуума в професійному плані і людського розвитку.

Голова ФПУ зазначив, що свого часу як рецепт від масових вивільнень було запропоновано скорочення робочого часу без зменшення оплати праці, що дозволило б людям отримати додатковий час для пошуку себе в інших «соціальних формах» зайнятості: догляд за дітьми, літніми людьми, волонтерство тощо. Тож ідея зменшення робочого тижня до, наприклад, 35-30 годин не є такою фантастичною. Насамперед потрібно надати такі переваги жінкам, зарахувавши домашню роботу як суспільно необхідну. Хоча ідеологи жорсткої економії і лібералізації, навпаки, прагнуть збільшити тривалість робочого часу до 48 годин на тиждень. Як проміжна альтернатива скороченню робочого часу – забезпечення його гнучкості плюс захищеність.

Департамент міжнародних зв'язків ФПУ

Як поінформував Григорій Осовий, найближчим часом НТСЕР розгляне питання майбутнього сфери праці на своєму засіданні, де відбудеться предметна розмова про функції держави, роботодавців і профспілок. Однак, самі працівники повинні виявляти готовність до постійного оновлення знань для роботи в нових умовах. Європейський досвід свідчить про те, що функції з питань навчання і перенавчання, повноваження і ресурси держава передає організаціям роботодавців і профспілкам.

ОГОЛОШЕННЯ

Підприємство ФПУ «Міжнародний центр культури і мистецтв профспілок України» (код ЄДРПОУ 02597114, далі – Орендодавець), керуючись ст. 782 Цивільного кодексу України, ч. 1 ст. 188, ч. 3 ст. 291 Господарського кодексу України, п. 9.3. Договору № 01 оренди нерухомого майна від 1 січня 2017 року (далі – Договір оренди), укладеного з Міжнародним благодійним фондом «Хай світ пізнає Україну» (код ЄДРПОУ 20078300, далі – Орендар), повідомляє Орендаря, у порядку, передбаченому абз. 3 п. 9.3. Договору оренди, про розірвання Договору оренди шляхом відмови від нього Орендодавця у зв'язку з порушенням Орендарем його зобов'язань, встановлених у п. 6.2. Договору оренди.

Підприємство ФПУ «Міжнародний центр культури і мистецтв профспілок України» (код ЄДРПОУ 02597114, далі – Орендодавець), керуючись ст. 782 Цивільного кодексу України, ч. 1 ст. 188, ч. 3 ст. 291 Господарського кодексу України, п. 9.3. Договору № 02 оренди нерухомого майна від 1 січня 2017 року (далі – Договір оренди), укладеного з Благодійною організацією «Міжнародний благодійний фонд «Український дім» (код ЄДРПОУ 39409715, далі – Орендар), повідомляє Орендаря у порядку, передбаченому абз. 3 п. 9.3. Договору оренди, про розірвання Договору оренди шляхом відмови від нього Орендодавця у зв'язку з порушенням Орендарем його зобов'язань, встановлених у п. 6.2. Договору оренди.

БУДИНОК РОЗБРАТУ

Кажуть, будинки як люди – мають і свою історію, і свою долю. Одні коротають свій вік тихо й непомітно, інші – вражають наповнено, складно, а часом і трагічно. Саме така доля судилася і будинку Федерації профспілок Одеської області, що на Куликовому полі, 1.

ПРОФСПІЛКОВЕ МАЙНО

Помпезна будівля Одеського обкому КПУ, споруджена у другій половині 50-х років минулого століття, бачила на своєму віку немало. І паради на плацу перед нею, і відомих людей, яких гостинно чи не дуже зустрічали господарі численних кабінетів, і крах надії тих бідолас, яких виключали з лав КПРС... Могли б стіни говорити – багато чого дізналися б ми цікавого і таємничого.

Згодом, у 1983 році, коли обком партії переїхав до свого нового приміщення на проспекті Шевченка, будинок за залишковою балансовою вартістю в 1837018 рублів з дозволу ВЦРПС (постанова Секретаріату № 8-88 від 12.04.1983) придбала Одеська обласна рада профспілок. З новими господарями будинок зажив новим життям. Сюди стали приходити інші, простіші і щиріші люди – інженери, хлібороби, моряки, лікарі, вчителі. Тут вирішувалися життєві проблеми як трудових колективів, так і окремих людей. Будинок став осередком бурхливого профспілкового життя.

З набуттям Україною незалежності площі імені Жовтневої революції повернули історичну назву – Куликове поле; згодом демонтували пам'ятник Леніну. А вже у XXI столітті Будинок став епіцентром жакливого трагедії 2 травня 2014 року. Шкода, але навіть після цієї біди проблеми в будівлі за адресою Куликове поле, 1, не закінчилися, а лише перемістились

у нову площину. На будівлю наклав оком київський можновладець, і не аби хто, а сам голова Комітету з питань національної безпеки і оборони Верховної Ради України Сергій Пашинський. 9 липня 2015 року він направив листа (№ 04-24/13 – 682) на адресу тодішнього Генпрокурора В. Шокіна, де на чотирьох сторінках рясного тексту намагався довести, що будівля Федерації профспілок Одещини є не власністю профспілок, а власністю держави. Тому Федерацію слід виселити на кишень, а будинок використати за державними потребами. Жодним словом пан Пашинський не обмовився, що свого часу за цю будівлю були сплачені кошти, зібрані членами профспілок області, не згадав він і про те майно, яке обласна рада профспілок передала обласній раді народних депутатів. А немало й немало: «Постановою президії Одеської обласної ради профспілок № 11-38 від 03.02.1984... будівлю Будинку Союзів (вулиця Свердлова, 34, нині – Канатна, 134) було передано на баланс обласної ради з управління курортами та, за клопотанням виконавчого комітету обласної ради народних депутатів, у цій будівлі розміщено обласний комітет народного контролю; будівлю по вулиці Б. Хмельницького, 62, в якій розташовувалась обласна рада з туризму та екскурсій, передано на баланс Іллічівської районної ради народних депутатів. Крім того, постановою було передбачено кло-

потати перед ВЦРПС про залік балансової вартості Будинку Союзів у сумі 500 тис. рублів у рахунок погашення позики, яку отримала обласна рада профспілок на придбання адміністративної будівлі на площі Жовтневої революції, 1 (нині – Куликове поле, 1)». Це уривок із заперечення на позов до суду, підготовлений Федерацією профспілок. І в цьому ж таки документі є інформація про стан будівлі на момент її передачі профспілкам. «...Будівлю...було передано Одеським обкомом компартії України Одеській обласній раді профспілок з оплатою балансової вартості 1 млн 837 тис. 018 рублів. До акта додавався висновок № 257 про технічний стан будівлі, складений провідними фахівцями Одеського інженерно-будівельного інституту, відповідно до якого будівля перебуває в незадовільному технічному стані, пов'язаному з негативним впливом ґрунтових вод, та потребує капітального ремонту». Понад три десятиліття профспілки опікувались, ремонтували, підтримували у належному стані будинок, і от маеш... Депутат Пашинський вирішив, що будівля людям не належить, а лише – державі. В своєму листі Генпрокурору він так і написав: «Як випливає з правової позиції Верховного Суду України, питання щодо суб'єктів права власності майна профспілок, яке було ними набуто або перебувало у володінні до проголошення Незалежності України, на законодавчому рівні не врегульовано, тому майно колишніх профспілкових організацій на сьогодні залишається державною власністю...».

Але дозвольте: якщо питання про право власності на майно профспілок «на законодавчому рівні не врегульовано», хіба не законодавці, тобто депутати ВРУ, за це відповідальні?

Втім, спочатку саму ідею з відібранням будинку у профспілок Одещини під розміщення в ньому штабу Військово-Морських Сил України, який після анексії Криму перемістився до Одеси, ще

можна було якщо не виправдати (бо взамін профспілкам нічого не пропонувалось), то, зважаючи на реалії часу, зрозуміти. Але ж ні! Під розміщення штабу знайшли інше приміщення, а судову тяганину, розпочата з подачі Пашинського, лише набирає обертів, і сьогодні сприймається чимось не зовсім адекватним.

Прокуратура області із зав'язанням, гідним кращого застосування, протягом 3 років намагається відібрати будівлю у Федерації. І кінця цій тяганині не видно. Ось лише кілька штрихів судового процесу. 1 грудня 2015 року Господарський суд Одеської області виніс рішення по справі № 916/3171/15, про відмову у позові першого заступника прокурора Одеської області до Федерації профспілок Одещини «про визнання права власності за державою Україна в особі Фонду державного майна України на адміністративну споруду». 24 лютого 2017 року постановою Господарського апеляційного суду Одеської області це рішення суду першої інстанції було залишено без змін, а апеляційна скарга прокурора – без задоволення. Нарешті, 12 червня ц.р. касаційну скаргу прокуратури області і Фонду держмайна України розглянув Вищий господарський суд України. Він частково її задовольнив, скасувавши постанову від 24.02.2017, і направив справу до Господарського апеляційного суду Одеської області на новий розгляд.

15.08.2017 Одеський апеляційний господарський суд прийняв постанову, якою відмовив у задоволенні апеляційної скарги ФДМУ, в зв'язку з пропуском строку позовної давності. Нове засідання Вищого господарського суду України щодо розгляду касаційної скарги обласної прокуратури призначено на 20.11.2017.

Тож чергове коло судової тяганини до будинку, що став предметом розбрату між членами профспілок і державою, вже на старті...

Марічка ВІТЕР

ДОКУМЕНТ

ПІДПИСАНО НОВУ ТЕРИТОРІАЛЬНУ УГОДУ

17 листопада в Дніпропетровській обласній раді на засіданні соціально-економічної ради відбулося підписання нової Територіальної угоди на період до 2020 року. Особливість її в тому, що сьогодні, в період реформ, децентралізації влади вперше до неї приєдналась обласна рада і, таким чином, угода стала чотирьохсторонньою.

Більшість норм і зобов'язань угоди, зазначив під час її підписання керівник Спільного представницького органу профспілок області, голова Дніпропетровського облпрофоб'єднання Віталій Дубіль, виписані таким чином, щоб досягти реалізації головних завдань, у тому числі дотримання законних прав та інтересів людини праці, всього населення області. Адже в умовах економічної кризи саме на плечі трудящих ліг непомірний тягар випробувань: зниження життєвого рівня, борги із зарплат, комунально-ціновий пресинг, недостатньо ефективний соціальний захист. І тому не випадково в новій угоді вперше з'явився розділ «Соціальний і правовий захист». Профспілкова сторона вважає, що сьогодні соціальних партнерів має об'єднувати прагнення до того, щоб спільними зусиллями домогтися збільшення промислового виробництва, динамічного зростання заробітної плати, забезпечення гарантій зайнятості та безпечних умов праці. З огляду на те, що наразі гостро постала проблема збереження і розвитку трудового потенціалу, один з розділів угоди містить важливі зобов'язання соціальних партнерів щодо забезпечення продуктивної зайнятості та соціального захисту від безробіття. Крім того, даний документ має стати й міцним фундаментом для укладення колективних договорів на підприємствах. У зв'язку з цим очільник облпрофоб'єднання висловив сподівання, що їх керівники спільно з профорганізаціями зроблять все можливе для якнайповнішої імплементації положень угоди в колективні договори з метою стабілізації роботи, забезпечення зайнятості, гідних умов праці та її оплати, збереження соціальних гарантій. Про важливість укладення нової угоди заявили також соціальні партнери профспілок – голова обласної ради Глеб Пригунов, перший заступник голови облдержадміністрації Олег Кужман, голова Федерації організації роботодавців Віктор Сергеев. Але життя не стоїть на місці, постійно виникають нові проблеми, над вирішенням яких необхідно працювати всім сторонам угоди та вносити до неї в процесі реалізації відповідні корективи. Чимало є питань і в бюджетній сфері. Було підтримано пропозицію голови об'єднання роботодавців агропромислового комплексу Віктора Карпенка щодо необхідності розширення угоди і посилення в ній акценту на вирішенні проблем сільськогосподарської галузі та її працівників.

Віктор КОВРИГА

Нова Територіальна угода підготовлена на основі угоди «Про асоціацію України з ЄС» і стосується як розвитку промисловості, так і зайнятості, охорони праці та інших соціальних питань, спрямованих на наближення рівня життя українців до європейських стандартів.

Коли готувався номер, стало відомо, що 20 листопада 2017 року відбулося засідання Вищого господарського суду України щодо розгляду касаційної скарги заступника прокурора Одеської області на постанову Одеського апеляційного господарського суду від 15.08.2017 у справі № 916/3171/15.

За результатами розгляду скарги прийнято рішення скасувати постанову Одеського апеляційного господарського суду від 15.08.2017, скасувати рішення господарського суду Одеської області від 01.12.2015 та направити справу на новий розгляд до господарського суду Одеської області.

Володимир ОМЕЛЯН, міністр інфраструктури України:

«Ми вперше розробляємо Національну програму з підвищення безпеки на автошляхах. На цю мету буде спрямовано 5% Дорожнього фонду, це 1,5 млрд грн. Також ми маємо 400 млн грн секторальної підтримки ЄС для обладнання місць найбільшої концентрації ДТП по країні. Загалом близько 2 млрд грн буде спрямовано на безпеку автошляхів у 2018 році. Спільно з МВС, національною поліцією, іншими відомствами ми відпрацювали найбільші місця концентрації ДТП по Україні. Це п'ять областей. І тепер будемо відпрацьовувати заходи із зменшення аварійності на цих ділянках».

Володимир КАРАВАЄВ, експерт з питань законодавчого забезпечення безпеки дорожнього руху:

«Збільшення штрафів не вплине на безпеку руху. Ефективність буде нульовою. Існує світова практика, яка говорить про те, що зниження аварійності відбувається протягом перших 3 місяців після того, як введені санкції. Але потім, у період від 3 до 6 місяців, кількість аварій наближається до тієї точки, з якої вона знижувалася. І після закінчення 6 місяців все повертається на круги своя. На жаль, але це світова практика, й Україна не стане винятком».

БЕЗПЕКА ДОРОЖНЬОГО РУХУ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Кабінет Міністрів підготував на розгляд Верховної Ради низку законодавчих ініціатив, що мають посилити відповідальність за порушення правил дорожнього руху. Серед пропозицій: обмеження швидкості, істотне збільшення штрафів за деякі порушення, впровадження фото- і відеофіксації порушень, а також зміна порядку видачі водійських посвідчень.

Законодавчо ініціативу Уряду поки не оформлено, однак «Профспілкові вісті», зважаючи на актуальність, зробили тему головною в цьому номері.

ВІЙНА НА ДОРОГАХ

Статистика вражає. Щодня на автошляхах України гинуть щонайменше 8 осіб. Минулий рік видався аж надто трагічним: 3187 загиблих. З початку нинішнього року вже є дані про те, що число дорожньо-транспортних пригод зросло на 13%.

«Тільки за останні 2 роки внаслідок ДТП загинули більше 5500 осіб, травмовані понад 57 тисяч, – заявив очільник МВС Арсен Аваков на засіданні Уряду. – На жаль, ці втрати, які ми несемо на дорогах, в чотири рази перевищують втрати на фронті. Це трагічна правда».

Згідно з опублікованою МВС статистикою, найпоширеніші причини ДТП – перевищення швидкості, водіння в стані алкогольного сп'яніння, недотримання дистанції, порушення правил маневрування та правил проїзду перехресть. На усунення таких порушень і спрямовані жорсткі заходи. Якщо коротко, то в низці заходів експерти виділяють п'ять основних: обмеження швидкості руху в населених пунктах з 60 до 50 км на годину, посилення відповідальності за ДТП, скоєну в стані алкогольного або іншого сп'яніння, із смертельним результатом або яка завдала тяжких тілесних ушкоджень, зміна процедури видачі водійських прав, істотне збільшення штрафів до порушників правил дорожнього руху.

Світовий банк підрахував: в Україні більшість аварій з тяжкими наслідками виникають через перевищення швидкості – 39% випадків. Тож в Уряді сподіваються, що парламент підійде до розгляду ініціативи – обмежити швидкісний режим до 50 км на годину – зважено. До того ж, це європейський досвід. Дослідження довели, що зниження швидкості з 60 до 50 км на годину дозволяє знизити рівень травматизму для пішоходів на 90%.

Співзасновник громадського об'єднання «Рада з урбаністики Києва» Григорій Мельничук має з цього приводу свою думку: «Не варто вигадувати велосипед, краще взяти досвід країн з низькою смертністю від ДТП, а там зазвичай встановлений саме такий швидкісний режим. Цей крок можна було б доповнити іншою європейською практикою – зниженням максимальної швидкості на другорядних міських шляхах до 30 км на годину».

Більшість аналітиків вважають граничну межу в 50 км на годину абсолютно виправданою. Це значно збільшує шанси на виживання найбільш вразливих учасників дорожнього руху – пішоходів та велосипедистів. Експерти посиляються при цьому на рекомендації ВООЗ, згідно з якими зменшення максимальної швидкості всього на 5% скорочує кількість смертельних ДТП на третину. На меншій швидкості водії матимуть більше часу,

щоб відреагувати на зміни на дорозі, а їх гальмівний шлях буде, залежно від попередньої швидкості, значно коротшим.

Каменем спотикання на шляху приведення швидкісного режиму в українських містах у відповідність до європейських норм є, як їх іронічно називають експерти, «бонусні» 20 км на годину. Перевищення граничної швидкості не має для водія жодних наслідків, окрім усного попередження, якщо воно не було більшим за цей показник. Тому навіть у разі успішного ухвалення нового обмеження, водії зможуть безкарно їздити із швидкістю 69 км на годину, і це проблема набагато гостріша, ніж відносно висока у порівнянні із загальноєвропейською максимальною дозволеною швидкість, переконують експерти.

НЕ ШТРАФОМ ЄДИНИМ

Основне нововведення, яке пропонує Кабмін, – істотне збільшення штрафів. Карати чималими грошима збираються насамперед тих, хто перевищує швидкість і їздить дорогами, незважаючи на позбавлення прав. Також заплатити солідну суму доведеться тим, хто полишає місце ДТП або водить машину не тієї категорії, на яку здавав іспит. Посилять і кримінальну відповідальність: недобросовісним водіям обіцяють серйозніші терміни, якщо вони спричинили середні і тяжкі травми або смерть.

Штраф за перевищення ліміту швидкості на понад 50 км на годину пропонують збільшити майже всемо: з 510 до 3400 грн. Залишили місце ДТП до прибуття поліції та медиків? Ще 3400 грн плюс позбавлення прав на строк до 6 місяців. За кермом неповнолітній, людина, що не отримувала ніколи водійських прав, чи особа, яку суд позбавив права кермувати автівою? Зараз за це виписують усього 510 грн. За пропозицією МВС, штрафи збільшать до 10,2 та 20,4 тис. грн відповідно. Якщо ж хтось ризикне повторно сісти за кермо без водійського посвідчення, це «потягне» на 40 тис. грн.

Екс-заступник міністра інфраструктури і радник голови «Укравтодору» Олександр Кава підтримує

збільшення штрафів: «Штрафи дійсно потрібно переглянути, грубі порушення мають каратися високими штрафами. Нинішній рівень штрафів не зупиняє злісних порушників у скоєнні повторного недотримання ПДР».

Дехто висловлює думку, що збільшення штрафів призведе до сплеску хабарництва. Однак переважна більшість експертів це заперечують, бо навіть половина штрафу, щоб «відкупитись», стає досить круглою сумою. Тож це має змусити порушників сто разів подумати, перш ніж легковажно проігнорувати правила.

Та сподіватися, що ініціатива Кабміну щодо значного збільшення штрафів одразу призведе до змен-

Тарас ГУК, експерт громадської організації LEAD office:

«І в резонансних, і в звичайних ДТП гинуть та травмуються люди. Зусилля держави, ЗМІ та громадськості мають бути спрямовані саме на підвищення загальної безпеки на дорогах та зменшення кількості ДТП з потерпілими. Як цього досягти? Не потрібно вигадувати велосипед. Необхідно впроваджувати досвід розвинених країн та рекомендації авторитетних організацій, таких як ВООЗ, Світовий банк та ін.»

Богдан ГЛЯДИК, автомобільний юрист:

«Автофіксація була б дієвою і покращила б ситуацію на дорогах. Раніше встановлювали камери, які фіксували порушників. Але потім цей механізм визнали неконституційним. Бо фактично без суду і слідства до відповідальності притягували не того, хто скоїв правопорушення, а власника машини. Проблеми виникали, бо той не завжди перебував за кермом. Тож потрібно цей та інші механізми доопрацювати».

4,5 млрд грн,

АБО 3,4% ВВП, ЩОРОКУ
ВТРАЧАЄ УКРАЇНА ЧЕРЕЗ ДТП

13,5 на 100 тис. осіб

СКЛАДАЄ СМЕРТНІСТЬ НА
ДОРОГАХ В УКРАЇНІ, НАТОМІСТЬ У
СЛОВАЧЧИНІ – 6,6, НІМЕЧЧИНІ – 4,3

160 тис. людей

ЗАГИНУЛИ НА ДОРОГАХ
УКРАЇНИ ЗА РОКИ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ

шення кількості ДТП, не варто. В липні 2017 року в Україні запровадили нові, як їх назвали, «драконівські» штрафи. За керування в нетверезому стані порушник мав викласти понад 10 тис. грн.

Зазираємо до статистики: з початку року поліцейські склали на водіїв понад 46 тис. адміністративних протоколів за водіння в нетверезому стані. І це тільки ті, хто попався. В Україні відсутня практика випадкових перевірок. Поліція здійснює перевірку на предмет вживання алкоголю лише коли у водія є ознаки алкогольного сп'яніння, а виявити ці ознаки офіцер може лише у двох випадках: участь водія у ДТП та порушення водієм правил, що стало причи-

ною зупинки транспортного засобу. Штрафи підвищили, однак поліції так і не надали достатніх повноважень для боротьби з любителями сісти за кермо напідпитку.

Власне, призначення штрафу і його сплата – дві великі різниці. За словами Арсена Авакова, загальна сума штрафів з початку цього року за керування в нетверезому стані складає 352 млн грн. «З цієї суми стягнуто в державний бюджет лише 31 млн грн, або 8,7%», – наголосив він.

Генеральний директор Всеукраїнської асоціації автомобільних імпортерів і дилерів Олег Назаренко переконаний, що Україна, нарешті, дійде до того, коли нетверезих водіїв відправляти-

муть за ґрати. «Потрібно наслідувати світовий досвід і запроваджувати кримінальну відповідальність за водіння в нетверезому вигляді. Позбавлення прав не діє. І без прав все одно продовжують їздити. Зупинять – виписуть штраф, який також нічого не змінить. Штраф заплатять і далі їздитимуть. Має бути тюремний термін», – переконує експерт. Суворо? Можливо. Але високий штраф – це мала ціна за врятоване життя.

БЕЗ КОНТРОЛЮ ВСЕ ДАРМА?

Експерти кажуть, що при розгляді урядових ініціатив, спрямованих на підвищення безпеки на українських дорогах, у Верховній Раді «будуть великі дискусії». Найгарячіші баталії, скоріш за все, розгорнуться довкола питання про запровадження фото- та відеофіксації порушень ПДР. Нагадаємо, що першу спробу запровадити автоматичну фіксацію порушень на автошляхах країни зроблено ще 2008 року. Система дала збій уже наступного року, коли штрафи, які надходили на адресу водія, почали оскаржувати через суд. Та й сама система була не зовсім досконалою. Пригадується, як на водія тролейбуса надійшов «лист щастя» з вимогою заплатити штраф, бо він, виявляється, їхав зі швидкістю 140 км на годину. Як би не було, але система пропрацювала неповних 2 роки, і Конституційний Суд визнав її незаконною.

Але ж така система успішно працює в більшості країн Європейського Союзу та розвинених країн світу, причому досвід свідчить, що запровадження цієї системи радикально змінило ситуацію з безпеки руху на дорогах на краще. Наприклад, у сусідній Польщі після запровадження системи автоматичної фіксації порушень правил дорожнього руху кількість ДТП зменшилася на 30%!

2 роки тому Україна спробувала вдруге повернутись до системи автоматичної фіксації порушень правил дорожнього руху. Було ухвалено спеціальне законодавство, але далі тестових випробувань справа не просунулась. І ось тепер у Міністерстві внутрішніх справ реально взялись за впровадження фото- та відеофіксації. «Ми вважаємо впровадження системи фото- і відеофіксації правил дорожнього руху найбільш дієвим, ефективним, безальтернативним механізмом боротьби з порушеннями та їх профілактики», – заявив профільний міністр Арсен Аваков.

Та одного бажання впровадити систему одразу і по всій країні замало. Адже це вимагає серйозних капіталовкладень – не менше 1,5 млрд дол. США і не менше 3 тис. камер, які необхідно встановити бодай у найкритичніших точках. Інвесторів, які б зголосилися профінансувати встановлення камер, на вітчизняному горизонті поки не видно.

Звісно, система автоматичного спостереження за дотриманням правил дорожнього руху точно виявить, хто перевищує швидкість, хто нехтує паском безпеки, а хто без упину розмовляє по мобільному телефону. І кожен більшою чи меншою мірою створює небезпеку на автошляхах.

В Уряді сподіваються на те, що парламент у першочерговому порядку розгляне ініціативи від Кабміну. Плани в Уряді аж надмір амбітні: до 2020 року зменшити смертність на дорогах удвічі, а кількість ДТП – на 30%.

Пересічні українці, обговорюючи нововведення від Кабміну, зауважують: жодне збільшення штрафних санкцій, жодна відеофіксація та інші заходи для поліпшення ситуації на дорогах не будуть ефективними доти, доки перед законом не будуть усі рівні.

НІ СВІТЛОФОРІВ, НІ ЗНАКІВ, НІ РОЗМІТКИ

Світлофори роблять дороги небезпечними, тому краще їх ліквідувати. Те саме стосується розмітки і дорожніх знаків. І взагалі, потрібно стерти відмінності між дорогою і тротуаром. При такій «анархії» автомобілісти, велосипедисти і пішоходи будуть співіснувати благополучно і щасливо. Таке вигадали голландські архітектори і влаштували місто-утопію в містечку Драхтен більш ніж 15 років тому. Керував процесом 59-річний Ганс Мондерман – один з провідних майстрів дорожньої справи Європи. Його вважають автором проекту «Спільний простір». Сам він дуже пишається своїм винаходом, бо стверджує, що у «світлофорні» часи ДТП із смертельним результатом у Драхтені мали місце кожні 3 роки, а от після початку експерименту на дорогах не загинула жодна людина.

Що ж це за експеримент у містечку, де мешкають майже 50 тис. людей? Це коли разом пересуваються пішоходи, автомобілі та велосипедисти. І зветься це «Спільним простором». Тут немає ні паркувальних автоматів, ні покажчиків напрямку руху, ні, тим більше, заборонних знаків. Стерли навіть розмітку. У місті діють лише два правила: дати дорогу і не створювати перешкод. Тобто, загалом проїжджа частина не відрізняється від тротуару або велосипедної доріжки, а автомобілісти не є «королями», а рухаються на рівних з усіма іншими.

Головне міське перехрестя пропускає приблизно 22 тис. автомобілів на день, плюс кілька тисяч велосипедистів і пішоходів. У «дні світлофора» рух тут було ускладнено: водії стояли в пробках і без кінця сигналізували. Нині тут про пробки забули назавжди. Виявилось, що коли ні в кого немає переваги руху, всі їдуть та йдуть вкрай обережно. За 15 років – жодної ДТП! З того часу унікальні міста з'явилися і у Великій Британії, і Франції, і Німеччині. Головне правило цивілізованих вулиць: на дорогах всі рівні. Усі європейські правила руху поширюються на депутатів, прокурорів та суддів, бо їхній імунітет не діє на випадки порушення правил дорожнього руху. В Україні, на жаль, діє інший закон: кожен сам за себе. І поки що український пішохід у цій битві програє.

ХТО ВРЯТУЄ ЛІС?

Ухвалена 15 листопада 2017 року Кабінетом Міністрів України Стратегія реформування лісового господарства в Україні на період до 2022 року передбачає створення єдиного монополіста в галузі шляхом об'єднання держлісгоспів, що, в свою чергу, призведе до ліквідації підприємств і масового скорочення робочих місць. Про це йдеться в Резолюції та зверненні до керівництва держави Всеукраїнських зборів профспілкового активу лісогосподарської галузі, які відбулися 23 листопада у м. Києві.

СТРАТЕГІЧНА НЕБЕЗПЕКА

У зібранні взяли участь заступник Голови Федерації профспілок України Володимир Саєнко, представники Державного агентства лісових ресурсів України, Міністерства аграрної політики та продовольства України, науковці, ветерани, очільники обласних, районних, первинних профорганізацій лісових господарств галузі.

У своїй доповіді голова Профспілки працівників лісового господарства України Степан Кривов'язий зазначив, що протягом кількох останніх років у лісовій сфері поступово назріває соціальна катастрофа, яка стала результатом відсутності державного фінансування. Особливо це стосується підприємств південного та східного регіонів країни. Відсутність фінансування призвела до незворотних наслідків у колективах: понад 1500 фахівців звільнилися і їх ніким замінити, ще понад 1600 працюють у режимі скороченого робочого часу, ще понад 1700 перебувають у відпустках без збереження заробітної плати, регулярно виникає значна заборгованість з її виплати.

Голова Профспілки «Укрпрофліс» заявив, що попри численні звернення Профспілки до всіх інститутів влади, аж до акції протесту під стінами Кабінету Міністрів України та Міністерства аграрної політики і продовольства, фінансування лісогосподарських робіт на півдні та сході держави досі не відновлено. «Ми, профспілковці, насамперед є лісівниками та громадянами своєї країни й чудово розуміємо, що для успішної роботи підприємств необхідне певне реформування», – сказав він. – У зв'язку з цим в галузі була створена робоча група, яка тривалий час відпрацьовувала проект «Стратегії розвитку та інституційного реформування лісового господарства України на період до 2022 року». Ця група представлена широким колом фахівців-лісівників, науковців, екологів, представників громадськості, міжнародних і вітчизняних експертних інституцій. Проект розглядався колегією Держлісагентства, громадською радою, місією Світового банку, проходив широке громадське обговорення в соціальних мережах. І раптом, 15 листопада ми дізнаємося про те, що на розгляд Уряду Міністерства аграрної політики та продовольства вноситься проект, який не має нічого спільного з вищезгаданим. Прочитавши експертний висновок, пояснювальну записку, ми бачимо, що цей проект потребує погодження з Міністерством юстиції, Міністерством фінансів, Міністерством економіки та розвитку, Державним агентством лісових ресурсів та іншими органами, й одночасно він, виявляється, не потребує громадського обгово-

рення і не стосується соціально-трудової сфери. Сказати, що останнє викликало в нас здивування, це нічого не сказати».

**СТАНOM НА
2 ЛИСТОПАДА В ЛІСАХ
ВИНИКЛИ 2367 ПОЖЕЖ, УЖЕ
ЗГОРІЛО МАЙЖЕ 5,5 ТИС. ГА ЛІСУ,
ПЕРЕВАЖНО В ХЕРСОНСЬКІЙ, ДНІ-
ПРОПЕТРОВСЬКІЙ, ЗАПОРІЗЬКІЙ І МИ-
КОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТЯХ. АКТИВУВА-
ЛИСЯ ЛІСОКРАДИ ЧЕРЕЗ ВІДСУТНІСТЬ
ОХОРОНИ ЛІСІВ. ДО ЦЬОГО ДОДА-
ЮТЬСЯ ШКІДНИКИ І ХВОРОБИ
ЛІСУ, БОРОТИСЯ З ЯКИМИ
НІКОМУ І НІЧИМ.**

Степан Кривов'язий звернув увагу учасників зібрання на те, що Стратегію необхідно обговорити та погодити з профспілкою, громадськістю та всіма зацікавленими сторонами. «Ми виступаємо категорично проти передачі лісів у концесію, – підкреслив він. – Адже це може спричинити масову вирубку. Абсолютно неприйнятним є створення єдиного господарюючого суб'єкта, монополіста, що призведе до ліквідації лісгоспів. Такі ідеї народжуються від бажання приватизувати українські ліси. І це прямо суперечить процесу децентралізації – всі зароблені кошти будуть надходити в центр, а місцеві бюджети залишаться ні з чим. Ці застереження необхідно передбачити в новій Стратегії реформування лісового господарства. Жодного таємного прийняття невідомої Стратегії ми не допустимо».

У свою чергу, заступник голови Державного агентства лісових ресурсів Володимир Бондар зазначив, що сьогодні лісова галузь потребує реформування. Над цим завданням працювала робоча група у складі фахівців лісового господарства, науковців, представників громадських організацій, яка, враховуючи досвід європейських країн та українські реалії, напрацювала Стратегію реформування лісового господарства. Цей документ визначав системний напрям розвитку галузі на найближчі роки. Адже для Держлісагентства пріоритетом є збільшення лісистості України, ефективна боротьба з незаконними рубками та сталий розвиток, а також розмежування господарських і контролюючих функцій, створення ефективної моделі державного управ-

ління лісами і збереження висококваліфікованих працівників.

Однак, за словами чиновника, на засіданні Уряду було схвалено зовсім іншу Стратегію, в якій передбачено створення суб'єкта господарювання, управління корпоративними правами якого здійснюватиме Кабінет Міністрів України. Документ не проходив жодного громадського обговорення, не погоджений з Профспілкою та схвалений 15 листопада без представлення і обговорення на засіданні Уряду.

Як наголошували у своїх виступах керівники регіональних і первинних організацій Укрпрофлісу, науковці, ветерани галузі, в рамках Стратегії реформування лісового господарства Уряд ініціював створення єдиного підприємства-монополіста, щоб прибрати все до своїх рук. Під час створення нового підприємства почнеться ліквідація держлісгоспів, тобто відбудеться масове скорочення штату. Це не окремі люди, а цілі родини. І це в сільських територіях, де знайти роботу майже неможливо.

Промовці зазначали, що внаслідок непродуманих дій у питаннях фінансування лісогосподарських заходів, втрати Держлісагентством статусу головного розпорядника бюджетних коштів, невдалої кадрової політики з боку Міністерства аграрної політики та продовольства і Кабінету Міністрів України припинено діяльність державних лісогосподарських підприємств південних і східних регіонів країни.

Лісівники зазначали, що цинізм з боку Уряду викликає масове обурення та протестні настрої в трудових колективах лісгоспів.

Перший заступник міністра аграрної політики та продовольства України Максим Мартинюк, який також взяв участь у Всеукраїнських зборах профспілки лісового господарства, намагався пояснити, що концесії і приватизації в лісовій галузі не буде, а Стратегія буде доопрацьована. Проте чергові запевнення чиновника не переконали представників трудових колективів і викликали глибоку критику роботи Мінагрополітики.

Після гострої дискусії Всеукраїнські збори профактиву лісогосподарської галузі ухвалили відповідну Резолюцію і звернення до керівництва держави з метою недопущення знищення лісової галузі України, де серед інших вимог: пряме підпорядкування Держлісагентства Кабінету Міністрів України, ухвалення мінімального фінансування потреб галузі під час прийняття Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік», внесення законодавчих змін для врегулювання діяльності галузі та ін.

Тетяна РУБАН, «ПВ»

ПРОТЕСТ

ЛІСІВНИКИ ВИСТУПАЮТЬ ПРОТИ УХВАЛЕНОЇ СТРАТЕГІЇ РЕФОРМУВАННЯ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА НА ПЕРІОД ДО 2022 РОКУ

28 листопада 2017 року по всій Україні представники Профспілки працівників лісового господарства, під стінами обласних та районних державних адміністрацій провели мирні акції протесту та зустрічі з представниками органів місцевого самоврядування з вимогами відмінити рішення Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 року «Щодо схвалення Стратегії реформування лісового господарства на період до 2022 року», яка не пройшла жодного громадського обговорення та ні з ким не узгоджена (в тому числі і з Профспілкою).

Представники Профспілки «Укрпрофліс» пропонують взяти за основу проект «Стратегії розвитку та інституційного реформування лісового господарства України на період до 2022 року», розроблений фахівцями лісової галузі, міжнародними експертами і всіма зацікавленими сторонами, який потребує незначного доопрацювання, обговорення в суспільстві та узгодження з галузеву Профспілкою.

Крім того, представники Профспілки виступають категорично проти ідеї створення єдиного лісогосподарського підприємства (компанії), що може призвести до ліквідації діючих лісогосподарських підприємств галузі, проти приватизації державних лісогосподарських підприємств або передачі їх у концесію. Разом з тим, учасники акцій звернулися з проханням до місцевих органів влади підтримати лісогосподарську галузь у вирішенні питань збереження її цілісності та підприємств, як юридичних осіб, відновлення фінансування лісогосподарських заходів, прискорення прийняття окремих нормативно-правових актів та інших не врегульованих питань.

У проведенні акцій під стінами Волинської, Кіровоградської, Чернігівської, Черкаської та інших обласних державних адміністрацій взяли участь майже 5 тис. лісівників-профспілковців, і 6 тис. профспілковців побували цього дня під стінами районних адміністрацій. Чотири області продовжать мирні акції найближчими днями. Представники обласних і районних державних адміністрацій розуміють проблеми лісівників, а також запевнили їх у підтримці та вирішенні проблемних для галузі питань шляхом звернень до органів законодавчої та виконавчої влади з відповідними проханнями.

СЕМІНАР

ОХОРОНА ПРАЦІ – НА КОНТРОЛІ ПРОФСПІЛОК

15 листопада в актовій залі Федерації профспілок області відбувся семінар з питань охорони праці, зокрема щодо

виробничого травматизму та професійної захворюваності на підприємствах області, особливостей проведення медичних оглядів працівників певних категорій та атестації робочих місць за умовами праці.

Модераторами семінару виступили представники управління Держпраці в Черкаській області, обласних Фонду соціального страхування та Федерації профспілок. Учасники, а це 60 відповідальних осіб за охорону праці підприємств, організацій області, отримали інформацію і про загальнонаціональний просвітницький проект «Я маю право», який реалізується Головним управлінням юстиції в Черкаській області. Цього ж дня на обласному радіо «Рось» відбувся прямий ефір за участю голови ФПО Петра Шевченка з питань охорони праці.

Вл. інф. ФПО

ОЗДОРОВЛЕННЯ – 2017

НАГОРОДЖЕНО КРАЩИХ ЗА ПІДСУМКАМИ ОЗДОРОВЛЕННЯ

На третьому засіданні Запорізької обласної ради профспілок було підбито підсумки літньої оздоровчої кампанії дітей і підлітків у Запорізькій області.

Завдяки результативній роботі профспілок, роботодавців, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування було оздоровлено в позаміських оздоровчих закладах 35122 дитини, що на 10,5% більше, ніж минулого року. Найбільшу кількість дітей членів профспілок оздоровлено обласними організаціями металургійної і гірничодобувної промисловості, освіти і науки, агропромислового комплексу, енергетики та електротехнічної промисловості. За організаційно-фінансовою участю профспілок області в усіх закладах оздоровилися та відпочили 68,4 тис. дітей і підлітків, за межами області – 809 дітей, 569 дітей із соціально незахищених сімей оздоровлено профспілковими організаціями безкоштовно. За кращу організацію оздоровлення та відпочинку дітей адміністрації, керівники міських і первинних профорганізацій підприємств і установ, директори дитячих закладів оздоровлення та відпочинку були нагороджені Почесними грамотами Федерації профспілок України та Подяками Голови ФПУ.

За вл. інф. облпрофради

ЗБЕРЕЖЕННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ – ЗБЕРЕЖЕННЯ МАЙБУТНЬОГО КРАЇНИ

7 листопада 2017 року відбулася зустріч представників всеукраїнських галузевих профспілок і профоб'єднань із Прем'єр-міністром України Володимиром Гройсманом. У зібранні взяв участь заступник голови Профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості Олександр Рябко, який у своєму виступі зупинився на проблемі збереження трудового потенціалу країни та шляхах її вирішення. Публікуємо його виступ.

ВЛАСНА ДУМКА

Шановний Прем'єр-мініstre, шановні присутні! Зупинюся на проблемі збереження трудового потенціалу країни або, як його справедливо називають, людського капіталу – найбільш важливого елементу виробництва в сучасному світі.

Вважаю дане питання найпріоритетнішим у діяльності Уряду – це майбутнє України. Воно мало би бути предметом розгляду окремого засідання Кабінету Міністрів України.

З цього питання Профспілка неодноразово направляла відповідні звернення до владних структур, роботодавців, на що ми отримували відповідь: «Питання дуже актуальне, направлено на розгляд, чекайте відповіді».

Але ми не можемо чекати і спостерігати, як руйнується трудовий потенціал країни. Потрібно діяти!

На початку вересня п. р. соціологічною групою «Рейтинг» проведено дослідження «Міграційні настрої українців», висновки якого вражають:

– 44%, або майже кожен дру-

гий опитаний, шукають можливості працевлаштування за кордоном; серед молоді таких – 68%, осіб середнього віку – 52%;

– 72% опитаних назвали основною мотивацією українців працювати за кордоном вищий рівень зарплати.

На мою думку, всім нам, а насамперед владі та бізнесу, є над чим замислитися!

Майже на кожному засіданні Уряду ставляться конкретні завдання щодо створення сприятливого середовища для вітчизняного бізнесу. Профспілки не потрібно переконувати, що ефективний і соціально-відповідальний бізнес є рушійною силою економічного зростання.

Але яке ставлення сформувалося у нашій країні до праці та людського капіталу? Змушений констатувати, що дотепер тут діє принцип «залишковості» – спочатку вирішимо питання конкурентоспроможності, а людина праці та її проблеми почекають до кращих часів.

Шановні, я вам нагадаю одну дуже просту істину: без кваліфікованого працівника ще нікому в світі не вдалося забезпечити конкурентоспроможність. Тому економічно розвинуті країни давно дійшли до розуміння, що найбільш ефективні інвестиції – це інвестиції, спрямовані на розвиток трудового потенціалу.

Дослідження Світового банку показує, що людський капітал є основним чинником зростання валового внутрішнього продукту. На

нього припадає 62% приросту ВВП, тоді як природні ресурси забезпечують 20% приросту, а виробничі фонди – лише 16%.

Україна має найнижчий серед країн СНД рівень ВВП на душу населення (за офіційним курсом) – 2300 тис. дол. США, тоді як у Росії – 10 тис., Казахстані – 8 тис., Білорусі – 6 тис.

Стратегією сталого розвитку «Україна 2020» визначено, що ВВП (за паритетом купівельної спроможності) у розрахунку на одну особу, звертаю увагу присутніх, підвищиться до 16 тис. дол. США (сьогодні він складає біля 8 тис.). Тобто, за 2–3 роки цей показник має збільшитись удвічі.

Зробити це при щорічному зростанні ВВП на 2–3% і занепаді промисловості просто нереально!

Заробітна плата українців сьогодні є найнижчою в Європі. Оплата за абсолютно однакову працю в рази менша, ніж у сусідніх країнах. Бізнесу вона «коштує» всього 7–8% загальних витрат.

Шановний Володимире Борисовичу, я з великим інтересом спостерігаю за інфографікою з питань оплати праці, яку Ви презентуєте на засіданнях Уряду. Ми теж користуємось офіційною статистикою та аналізуємо її. Наші висновки відрізняються від тих оптимістичних, які подають Вам.

Так, середня зарплата по країні за вересень п. р. склала 7351 грн, але якщо взяти всі регіони країни без столиці, а для об'єктивності розрахунку слід робити саме так, то вона буде зовсім іншою – 5850 грн, тобто менше на півтори тисячі.

Розподіл працівників за розміром заробітної плати, підкреслюю: на основі тих же офіційних даних, показує, що 9% працівників отримують зарплату до 3200 грн і ще 24% – від 3200 до 4000 грн.

Тобто, загалом зарплату розміром не вище фактичного прожиткового мінімуму отримують 33% працівників, а після сплати податків і внесків таких буде 46%. Це є свідченням того, що майже половина працівників є бідними!

Думаю, ніхто з присутніх не сумнівається в тому, що бідний працівник не може бути основою процвітання держави, бо він потребує її допомоги. Тому профспілки пропонують зробити таку реформу оплати праці, завдяки якій зарплата стане джерелом інвестицій для розвитку країни. Цю роботу потрібно розпочинати негайно!

Хочу навести ще один приклад стосовно гірничо-металургійного комплексу України, який є типовим для інших галузей промисловості.

Сьогодні додаткові досить вагомий джерело інвестицій бізнесу в людський капітал

дозволяє забезпечити такий ефективний інструмент, як договірне регулювання трудових відносин, через галузеві угоди і колективні договори. Ним охоплено дуже важливі питання: підготовки кадрів, оплати праці, надання соціального пакета. Звертаю увагу, що це не бюджетні кошти.

Однак, останні переговори з укладення нової галузевої угоди показали, що роботодавці прагнуть значно мінімізувати гарантований рівень оплати праці та соціальний пакет працівникам, що формувалася протягом двох десятиліть. Бізнес вирішує свої проблеми насамперед за рахунок економії на потребах працівників і скорочення робочих місць.

Крім того, держава підтримує бізнес у його наступі на законні права працівників. Так, на догоду бізнесу обмежуються контрольні функції Держпраці, без належного обґрунтування, розрахунків можливих негативних наслідків та врахування позицій соціальних партнерів було прийнято низку важливих рішень, зокрема поспішно і необґрунтовано скорочено Списки № 1 і № 2, що дають право на дострокову пенсію.

Не повною мірою виконано Ваше доручення, Володимире Борисовичу, з такого питання: «розібратись по кожній професії, яку було виключено із Списків № 1 і № 2».

Разом з Міністерством соціальної політики нам вдалося багато зробити для відновлення прав працівників на дострокову пенсію, і ми Вам за це вдячні. Але залишилась ще низка актуальних позицій, по яких ми маємо віднайти справедливий рішення. Тому просимо Вас дати доручення продовжити цю роботу.

Загалом, дотримання конституційних прав громадян, зокрема щодо забезпечення гідної праці, є однією з найбільш актуальних проблем для країни. Ми є лідерами за кількістю звернень громадян до Європейського суду з прав людини. Частка країни в загальній кількості скарг, поданих до цієї інституції, зросла з 6,5% у 2010 році до 24,4% у 2016-му. Основне питання, щодо якого звертаються українці, пов'язане з оплатою праці.

Профспілкова спільнота сподівається на розуміння щодо зазначених проблем та оперативне вироблення справедливих рішень, спрямованих на захист людини праці та збереження трудового потенціалу країни!».

ПРЕЗИДІЯ

ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ
В УКРАЇНІ ДНЯ
ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК

У ході Міжнародної науково-практичної конференції «Історія зародження і розвиток профспілкового руху в Україні» відбулося засідання Президії Федерації профспілок України, на якому було прийнято Звернення до Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України щодо встановлення і відзначення в Україні Дня професійних спілок України.

У зверненні йдеться про те, що цього року профспілковий рух України відзначає 200-річчя з дня створення першої профспілкової організації на українських землях, яку було засновано 6 листопада 1817 року у приватній друкарні м. Львова під назвою «Стоваришування взаємної допомоги членів друкарської справи».

Після набуття Україною незалежності в профспілках відбуваються зміни, починається процес докорінної переорієнтації професійних спілок на виконання своїх основних функцій щодо соціального захисту. У жовтні 1990 року Установчим з'їздом професійних організацій України було оголошено про створення Федерації незалежних профспілок України (ФНПУ), яка стала правонаступницею Укрпрофради.

На II позачерговому з'їзді ФНПУ у листопаді 1992 року було ухвалено Програму професійних спілок України, в якій викладено доктрину діяльності профспілок у нових політичних і суспільно-економічних умовах, а також прийнято постанову про перейменування Федерації незалежних профспілок України на Федерацію професійних спілок України.

Федерація профспілок України є членською організацією Міжнародної конфедерації профспілок (МКП) та Пан'європейської регіональної ради (ПЄРР). 24 членських організацій ФПУ входять до глобальних федерацій профспілок та їх європейських організацій. ФПУ тісно співпрацює з Європейською конфедерацією профспілок, підтримує контакти з Профспілковим консультативним комітетом при Організації економічного співробітництва і розвитку.

Сьогодні профспілки обстоюють трудові та соціально-економічні права і гарантії людей праці на підприємствах, в установах, організаціях і нових бізнес-структурах усіх форм власності та підпорядкування на забезпечення продуктивної зайнятості, гідної праці та соціальних гарантій. Вони є активними учасниками соціального діалогу з урядовими структурами та роботодавцями як на загальнонаціональному рівні, так і на місцях. Профспілки є ініціаторами та учасниками колективного регулювання, а це 65 тис. колективних угод, 94 галузевих (міжгалузевих) угоди та Генеральна угода на національному рівні. Беруть участь у законотворчій роботі через тісну співпрацю з комітетами Верховної Ради України, депутатськими фракціями і народними депутатами, здійснюють експертизу діючих нормативно-правових актів та їх проектів, розробляють пропозиції до законопроектів з питань трудових та соціально-економічних відносин. Крім того, профспілкові представники входять до урядових комітетів, колегій, громадських рад, міжвідомчих комісій при органах державної і місцевої влади.

Федерація професійних спілок України є найчисельнішим профспілковим об'єднанням трудівників і представляє інтереси 5,6 млн працюючих. До її лав входять 44 галузевих профспілки, які об'єднують 58591 первинну профорганізацію трудових колективів та 25 територіальних профоб'єднань у всіх регіонах України.

Президія ФПУ від імені учасників Міжнародної науково-практичної конференції та профактиву України звернулася до Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України з проханням підтримати ініціативу й висновки конференції щодо встановлення і відзначення в Україні Дня професійних спілок України у другу неділю жовтня, як факту визнання важливої ролі профорганізацій та їх об'єднань у формуванні громадянського суспільства та розбудові соціально-правової та економічно могутньої Української держави.

РЕЗОЛЮЦІЯ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ІСТОРІЯ ЗАРОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТОК
ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ В УКРАЇНІ»

РІШЕННЯ

На підставі архівних історичних документів, періодичних профспілкових та громадських видань, здобутих у закордонних й вітчизняних архівах, результатів наукових досліджень, публікацій та виступів науковців учасники конференції констатують, що:

– 6 листопада 1817 року в м. Львові у приватній поліграфічній фірмі Корнелія Піллера було створено першу професійну спілку на українських землях під назвою «Стоваришування взаємної допомоги членів друкарської справи» (Stowarzyszenie Wzajemnej Pomocy Członk w Sztuki Drukarskiej). А вже 15 листопада 1817 року в іншій львівській друкарні – німця Шнайдера виникла друга професійна спілка;

– професійні організації на українських землях виникали та функціонували на законній підставі, про що зазначено у цісарських патентах, указах, рескриптах, положеннях конституції. Вони стали першими громадськими організаціями, які виступили на захист економічних інтересів трудового народу й відіграли надзвичайно важливу роль у згуртуванні робітників, селян та інтелігенції, впливали на їхнє соціальне, економічне, культурно-освітнє становище й т. ін.;

– історія професійних організацій творилася на місцевій політичній базі в умовах політичних, економічних, національних, соціальних, релігійних та інших утисків, впливів політичних партій і організацій, жандармсько-поліцейського контролю, на основі співпраці, взаємної допомоги і підтримки, спільної культурно-освітньої роботи, організації медичного забезпечення, лікувально-оздоровчого відпочинку;

– професійні спілки, що виникли та розвивалися на українських землях, входять до числа найбільш ранніх професійних організацій Європи і стали прообразом для створення професійних організацій у багатьох європейських країнах та Російській імперії. Зокрема, у східних, центральних і південних регіонах України у XIX–XX століттях широко розвивався профспілковий рух, який пройшов випробування революціями, війнами та повсюдним часом відбудови країни.

Учасники конференції стверджують, що попри політичні та соціально-економічні зміни в Україні, які сталися за минулі десятиліття, в жорстких умовах переходу до ринкової економіки профспілки змогли вистояти, переорієнтувати свою діяльність, посісти гідне місце у формуванні громадянського суспільства. Федерація профспілок України як найбільше профспілкове об'єднання у державі з високофаховим кадровим потенціалом та науковим забезпеченням відіграє певну роль у вдосконаленні соціально-трудова відносин в умовах глибокої модернізації економіки та інших сфер суспільного життя.

З перших кроків незалежності України, а саме у 1990 році, Федерація профспілок виходить із союзного підпорядкування як незалежна профспілкова інституція. Вона спрямовує свої зусилля на встановлення конструктивного соціального діалогу, розвиток стратегії взаємодії між роботодавцями, органами державної і територіальної

влади та профспілками. Федерація профспілок України бере активну участь у творенні законодавства новітньої України, зокрема з її ініціативи напрацьовано та прийнято закони України «Про соціальний діалог в Україні», «Про колективні договори та угоди», «Про професійні спілки, їх права й гарантії діяльності», вироблено механізм реалізації законодавчих актів з питань праці і соціального захисту населення, тристоронніх угод, колективних договорів.

Сьогодні Федерація профспілок України об'єднує понад 5,5 млн спілчан, серед яких більше 3,5 млн трудівників усіх галузей реального сектору економіки, бюджетної сфери та сфери послуг, з майже 8 млн офіційно працюючих в Україні, а також приблизно 2 млн робітничої і студентської молоді та учнів професійно-технічних закладів.

Курс на європейську інтеграцію, глобалізація ринків, лібералізація економіки, домі-

нування фінансового капіталу у гонитві за надприбутками, нехтування соціальної політики захисту простих трудівників, знецінення людини праці вимагають посилення дій і ролі профспілок на сучасному етапі. Профспілки є і повинні залишатися тими захисними інституціями громадянського суспільства, які виражають, представляють і відстоюють інтереси працюючих. Сила й авторитет профспілок повинні вийти на новий якісний рівень соціального партнерства у взаємовідносинах з органами влади та роботодавцями, формуючи новий світогляд працівників, спілчан через захисну функцію профспілкових організацій, їх соціальну місію у відродженні промисловості, економіки, розвитку нових сфер і галузей.

Учасники конференції зазначають, що тільки об'єднані спільною метою, організовані і згуртовані профспілки можуть стати реальним, впливовим суб'єктом соціального партнерства в громадянському суспільстві. Досягнення гідного рівня життя та умов праці на пряму залежить від результатів реального захисту соціально-економічних прав громадян, спроможності організувати колективні дії, наявності достатніх кадрових та фінансових ресурсів, сучасної інформаційної політики.

Забезпечення ефективного захисту прав працівників можливе із застосуванням усього арсеналу механізмів впливу профспілок та, зокрема, соціального діалогу. Його реальне впровадження вимагає підвищення правової культури учасників соціального діалогу та результативності колективно-договірної роботи, застосування ме-

ханізмів відповідальності (соціально-політичної і юридичної) за невиконання зобов'язань учасниками соціального діалогу, а також за невиконання умов колективних угод і колективних договорів.

Сьогодні профспілковий рух є складовою частиною сучасної демократії, запорукою розбудови економічно стабільної та соціально-правової держави. Саме тому виникла необхідність відзначення важливості ролі профспілок у становленні громадянського суспільства та пропозиція встановлення в Україні Дня профспілок – дня, який консолідує професійні спілки всіх галузей економіки та регіонів України.

З огляду на вищезазначене, учасники конференції

ВИРПИЛИ:

1. Рекомендувати:

1.1. Виборним органам та Голові ФПУ від імені учасників конференції звернутися до Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України з проханням підтримати ініціативу і висновки Міжнародної конференції щодо встановлення і відзначення в Україні Дня професійних спілок України у другу неділю жовтня, як факту визнання важливої ролі профспілкових організацій та їх об'єднань у формуванні громадянського суспільства та розбудові соціально-правової та економічно могутньої Української держави. Також, обрання саме другої неділі жовтня співпадає з відзначенням 7 жовтня в Україні та світі Всесвітнього дня дій за гідну працю. Заходи проводяться національними профцентрами країн – членів Міжнародної конфедерації профспілок за участю органів влади та роботодавців.

1.2. Керівництву ФПУ:

– звернутися до Міністерства освіти і науки України щодо включення історії професійних спілок України до освітніх навчальних програм;

– сприяти подальшому поширенню та вивченню історії професійних спілок України у системі профспілкового навчання;

– ініціювати прийняття нової редакції законів «Про соціальний діалог», «Про колективні договори і угоди», «Про вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» з метою посилення ролі профспілок у соціальному діалозі, забезпечення конституційного права громадян на страйк та посилення відповідальності сторін колективних угод і колективних договорів за невиконання своїх зобов'язань.

1.3. Всеукраїнським профспілкам, територіальним профоб'єднанням та профспілковим організаціям усіх рівнів здійснювати активну діяльність, спрямовану на забезпечення гідного життя громадян та посилення ролі профспілок у суспільстві.

2. Підтримати ініціативи щодо посилення мотивації профспілкового членства та надання допомоги і послуг спілчанам, запровадивши «Активний профспілковий квиток».

Ухвалено учасниками Міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 200-річчя створення першої профспілкової організації на українських землях «Історія зародження і розвиток профспілкового руху в Україні» (9 листопада 2017 р., м. Львів)

ПОПЕРЕДНІ ПІДСУМКИ ДАНСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО ПРОЕКТУ

8–9 листопада у м. Львові відбулися заходи з підбиття попередніх підсумків дансько-українського проекту «Посилення внеску профспілок у забезпечення гідної праці, захисту прав працівників та демократизацію в Україні» 2015–2017 років.

НАВЧАЛЬНИЙ КУРС

У заходах взяли участь члени Керівного комітету проекту, команда з його реалізації, безпосередньо учасники проекту, директори деяких навчально-методичних центрів та головний редактор газети «Профспілкові вісті».

Своєю гостинністю, як завжди, щиро обійняв колектив готельно-навчального комплексу «Гетьман» Об'єднання профспілок Львівщини. І це не випадково, адже протягом більш ніж 2 років багато семінарів та тренінгів проводилися саме в «Гетьмані». Тому це затишне місце і його дружній колектив на чолі з Євгеном Задорожним створили відчуття «другої домівки» для багатьох учасників проекту.

8 листопада в галереї великого залу готелю «Гетьман» урочистий захід розпочався з вітального слова керівника Інституту профспілкового розвитку Валентини Шевченко, яка очолює команду з реалізації проекту.

Із вступним словом виступили член Керівного комітету, голова Дніпропетровського обласного об'єднання профспілок Віталій Дубіль та голова Об'єднання профспілок Львівщини Роман Дацько. Вони відкрили урочисте зібрання, представили учасників та подякували всім за активну й плідну роботу.

У наступному блоці «Дансько-українська співпраця профспілок та її оцінювання» перед запрошеними виступив міжнародний консультант Об'єднаної Федерації робітників Данії 3F Йонас Девантьєр. Надзвичайно конструктивно він оцінив успіхи та здобутки, яких вдалося досягти, зазначивши при цьому, що досі не бачив такої цікавої та змістовної співпраці у жодному з проектів, і це заслуга усіх: і міжнародного відділу 3F, і української команди з реалізації проекту, і самих учасників, і всіх, хто так чи інакше був причетний до нього. Йонас Девантьєр провів анкетування з метою отримання інформації

«з перших рук» та попросив учасників дати поради, пропозиції та рекомендації, як покращити та розширити співпрацю між 3F та ФПУ.

Під час презентації «Хід реалізації проекту: квітень 2015 – листопад 2017 років» Валентина Шевченко нагадала присутнім, як усе відбувалося від початку і до сьогодні, які заходи проведені, які труднощі виникли та які здобутки досягнуті, відзначила найстаранніших, подякувала всім небайдужим та оцінила кожного учасника проекту за його особистий внесок у розвиток українських профспілок та цієї надзвичайно цікавої міжнародної співпраці.

Згадати всі чудові моменти присутнім також допоміг перегляд відеоролика про хід проекту, змонтований однією з його учасниць Лілією Гусечко. Переглядаючи слайди та фотографії, слухаючи доповідь, усі присутні на мить поринули спогадами в минулі роки, згадали всі моменти, емоції та відчуття, з якими вони зустрічалися на різних заходах. Згадали безліч корисних та змістовних, хоча й на перший погляд таких наївних та самовпевнених, думок, якими обмінювалися одне з одним на навчальних семінарах, національних конференціях, одно- та триденних тренінгах, місцевих заходах, круглих столах, візитах на підприємства, що відбувалися під час проекту. Думок про майбутнє профспілок, про їх модернізацію, про щирі та справжні дії та кроки кожного – усе, щоб зробити профспілки кращими, міцнішими, демократичнішими, результативнішими.

І от нарешті настала довгоочікувана мить. Віталій Дубіль та Йонас Девантьєр виконали почесну місію: провели церемонію вручення сертифікатів. Сертифікат учасника проекту засвідчив про успішне завершення ним загальної підготовки та повного 300-годинного навчального курсу дансько-українського проекту «Посилення внеску профспілок у забезпечення гідної праці, захисту прав працівників та демократизацію в Україні» 2015–2017 років. Разом із сертифікатом учасники отримали яскравий та

змістовний буклет про дансько-українську співпрацю, збірник навчально-методичних та тематично-рекомендаційних матеріалів для системи профспілкової освіти, брендований блокнот з логотипами, книгу «Історія профспілок України» та диск з відеороликом. Гортаючи та проглядаючи ці матеріали, вони щоразу згадували про проект, друзів, колег та поклик до позитивних змін у профспілках.

Сертифікати також отримали члени Керівного комітету, команда з реалізації проекту, редакція газети «Профспілкові вісті», Навчально-методичні центри профспілок зі Львова, Луцька та Чернігова за високий рівень інформаційної підтримки і забезпечення проведення заходів у рамках проекту.

Завершили колоритний та насичений день спільне фотографування та святкова вечірка.

Наступного дня, 9 листопада, учасники проекту відвідали Міжнародну науково-практичну конференцію з нагоди 200-річчя створення першої профспілкової організації на українських землях, організовану Федерацією профспілок України та Об'єднанням профспілок Львівщини. Варто зазначити, що сама ідея проведення цього заходу виникла під час Другої національної конференції в рамках дансько-українського проекту «Посилення внеску профспілок у забезпечення гідної праці в Україні», що відбулася 14–15 червня 2016 року у м. Новомосковську Дніпропетровської області. Безпосередньо дослідження з історії зародження і розвитку профспілок, презентоване на конференції 9 листопада, було здійснено за фінансової підтримки Данської профспілки 3F та Інституту профспілкового розвитку. Учасники проекту змогли переконатися, якими цікавими та змістовними виявилися результати цього дослідження, а та-

кож почути різні думки науковців та запрошених закордонних гостей.

У рамках зазначених заходів 10 листопада відбулося передостаннє засідання Керівного комітету проекту, на якому члени Комітету розглянули попередні підсумки дансько-української співпраці, фінансову звітність, строки та формат подання фінального звіту проекту. Завдяки проведеній роботі з'явилася можливість реально оцінити, що профспілки можуть зробити сьогодні й до чого вони повинні готуватися в майбутньому, зокрема й після завершення проекту.

Під час реалізації проекту, як і будь-якого процесу, були свої досягнення та певні складнощі. Подеколи ситуація та людський фактор вносили свої корективи. Проте вдалося головне: винести корисні уроки на майбутнє, зробити аналіз власних помилок, а особливо – досягнень. Це і є глибока солідарність та найголовніше в досвіді, яким ми ділилися один з одним!

Інститут профспілкового розвитку

У ХОДІ ПРОЕКТУ ВИОКРЕМИЛИСЯ ПЕВНІ ГРУПИ З 60 ЙОГО УЧАСНИКІВ:

- профспілкові тренери;
- активісти (майбутні і нинішні профспілкові лідери);
- організатори (органайзери).

Усі вони відіграватимуть роль локомотива демократичних змін у профспілкових структурах ФПУ.

Попередні підсумки дансько-української співпраці підбито, гості роз'їхались по домівках, але це ще не означає, що проект завершено. Його реалізація триває. Обговорюються форми та можливості подальшої міжнародної співпраці з 3F. Учасники проекту активно проводять на місцях пілотні тренінги та заходи в регіонах, здійснюють агітаційні візити на підприємства, поширюють важливу інформацію та впроваджують позитивні зміни у профспілках.

СЕМІНАР

МУЗЕЙ ЯК ЦЕНТР
НАЦІОНАЛЬНО-
ПАТРІОТИЧНОГО
ВИХОВАННЯ
УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

На Хмельниччині у професійно-технічних навчальних закладах створено музеї їх історії, що ввібрали найкращі традиції, якими багатий наш Подільський край. Мета створення музеїв – активізація краєзнавчої, історичної, пошуково-дослідницької роботи серед інженерно-педагогічних працівників та учнів професійно-технічних навчальних закладів, батьківських громад.

Також музейна діяльність відіграє велику роль у формуванні в учнів національної самосвідомості, почуття патріотизму, любові та пошани до України та її історії.

З метою активізації роботи музеїв, гуртків патріотичного, краєзнавчого, історичного напрямів ПТНЗ департамент освіти і науки Хмельницької обласної державної адміністрації та Державний центр естетичного виховання учнівської молоді провели обласний семінар за участю їх керівників на тему «Музей як центр національно-патріотичного виховання учнівської молоді. Створення музеїв при ПТНЗ». Захід відбувся на базі Хмельницького інституту післядипломної педагогічної освіти. Відкрили його із вступним словом ректор інституту Віктор Берека та директор Хмельницького державного центру естетичного виховання учнівської молоді Тетяна Григорчук. Питання нормативної бази діяльності музеїв при навчальних закладах висвітлив методист Хмельницького обласного центру краєзнавства та туризму учнівської молоді Микола Мозолок. З інтересом учасники семінару прослухали лекцію завідувача науково-масового відділу Хмельницького обласного краєзнавчого музею Оксани Мельничук «Музейна справа в реаліях сьогодення». А директор Хмельницького обласного літературного музею Василь Горбатюк розповів про національно-патріотичне виховання у літературному аспекті «Край, де я живу». «Формування патріотизму в українському суспільстві» – тема виступу завідувача науково-методичного центру виховної роботи та позашкільної освіти ХОППО Ігоря Гіджельницького. Також він провів тренінг з патріотичного виховання дітей та учнівської молоді «З Україною в серці». Завідувач науково-методичного центру викладання предметів суспільно-гуманітарного напрямку ХОППО Володимир Войтенко провів оглядову екскурсію музеєм «Освіта Хмельниччини», ознайомивши учасників семінару із зародженням та розвитком освіти на Хмельниччині. Захід був добре організованим та пройшов на високому рівні, а всі його учасники лишилися задоволені, адже почули багато цікавої та корисної інформації, а також ознайомилися з методикою проведення тренінгу та безпосередньо брали в ньому участь.

Валерій МАРЦЕНЮК

Добре відгукується про роботу музеїв у ПТНЗ, гуртків патріотичного, краєзнавчого та історичного напрямів голова обласної організації Профспілки працівників освіти і науки Анатолій Яримюк. У цій роботі активну участь беруть і профспілки.

14 листопада в залі Черкаського обласного Будинку вчителя пройшов фестиваль творчості «Студентський калейдоскоп – 2017», присвячений міжнародному Дню студента.

ФЕСТИВАЛЬ ТВОРЧОСТІ

Фестиваль за ініціативи обласної Профспілки працівників освіти та науки України проводився вже вдруге та цього разу зібрав талановиту молодь з Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького, Уманського державного педагогічного університету ім. Павла Тичини, Черкаського державного технологічного університету, ДВНЗ «Університет банківської справи» Черкаського навчально-наукового інституту, Черкаського державного бізнес-коледжу, Черкаського політехнічного технікуму, Черкаського комерційного технікуму, Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т. Г. Шевченка, Корсунь-Шевченківського педагогічного коледжу ім. Т. Г. Шевченка.

Учасники фестивалю представили патріотичні, класичні й українські народні пісні, демонстрували майстерність у виконанні сучасних, народних танців, декламували вірші, показували творчі номери. Цікавими були виступи й студентів із Сербії, Китаю, які навчаються у ВНЗ Черкащини.

Голова Федерації профспілок Черкаської області Петро Шевченко привітав учасників фестивалю та вручив грамоти, подяки, подарунки від профспілок. Він також зазначив, що найціннішим подарунком студентству стало виборене профспілками підвищення академічних та соціальних стипендій на 18%.

Федерація профспілок
Черкаської області

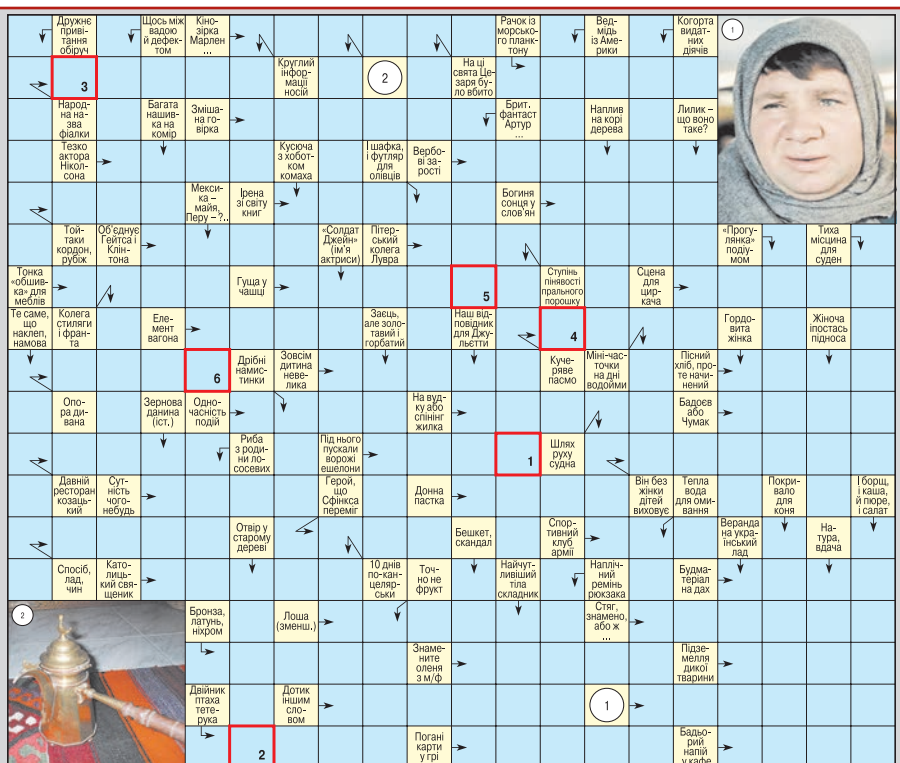
СКАНВОРД

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявилось.

До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

У Сеулі спортсмени національної збірної України здобули 15 нагород і замкнули трійку найсильніших серед 33 країн-учасниць.

**ПРОФСПІЛКОВІ
ВІСТІ** No 47-48
30 листопада 2017

Під час церемонії нагородження

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

ФІНІШУВАЛА ХХVІІ МІЖГАЛУЗЕВА СПАРТАКІАДА ПРОФСПІЛОК ЗАКАРПАТТЯ

Фінальні змагання ХХVІІ обласної міжгалузевої спартакіади профспілок Закарпаття приймав спортивний комплекс «Юність» у м. Ужгороді. У боротьбу за нагороди вступили понад 350 учасників у складі 15 збірних команд обласних організацій галузевих профспілок.

Сергій БАРАНЧИКОВ,
спеціально для «ПВ»

Яскраво і видовищно була церемонія відкриття спартакіади (до речі, немає жодної області України, де б профспілкові спартакіади проводилися 27-й рік поспіль). Команди-учасниці пройшли спортивною колоною, на чолі якої прапороносці несли Державний прапор України, прапори Федерації профспілок України, НОК України та ФСТ «Спартак». Більшість команд-учасниць були в єдиній спортивній формі, з прапорами галузевих профспілок. Учасників і гостей спартакіади тепло привітали голова Закарпатської облпрофради Володимир Фленько, Ужгородський міський голова Богдан Андрій, начальник управління молоді та спорту облдержадміністрації Віталій Ерфан, головний суддя спартакіади, суддя Національної категорії Анатолій Плеханов. Музичним дарунком учасникам свята спорту стала пісня «Україна» (слова і музика Тараса Петриценка), яку виконала солістка студії «Зорепад» обласного Будинку культури профспілок Марина Кушнір.

У всіх видах спартакіади тривала напружена спортивна боротьба. У волейболі серед жіночих команд перше місце завоювали освітяни, а в чоловіків – медики. У турнірі з міні-футболу заслужену перемогу здобула команда торгівлі. У змаганнях з шахів найсильнішими були Дарієла Ростовська і Володимир Рижонков (охорона здоров'я), у шашках – Надія Кривдик (охорона здоров'я) і Володимир Шопа (освіта). У гирьовому спорті у ваговій категорії до 70 кг чемпіоном став Михайло Тупиця (ЖКГ), до 90 кг – його колега по команді Василь Потокій, понад 90 кг – Олександр Марчук (текстильна та легка промисловість), а в командному заліку перемогли комунальники. У дартсі не мав рівних Сергій Баркасій (освіта). У настільному тенісі перемогли Тетяна Бутко (охорона здоров'я) і Олександр Туцканюк (лісові галузі). Завершилися змагання видовищним дійством – перетягуванням каната, де впевнену перемогу святкували освітяни.

За підсумками спартакіади, найбільшу кількість призових місць завоювали спортсмени обласних організацій профспілок працівників охорони здоров'я (голова Володимир Турок) та освіти і науки (голова Тетяна Повханіч). Загалом, призерами спартакіади в окремих видах стали представники 11 команд галузевих профспілок з 15 учасниць. Нагороди – кубки, медалі та дипломи призери змагань отримали з рук голови облпрофради Володимира Фленька та інших членів оргкомітету.

Учасники спартакіади

АВТОДОРІВЦІ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ВИЗНАЧИЛИ КРАЩИХ

Велику увагу розвитку спорту приділяють адміністрація Хмельницького облавтодору, підпорядковані йому організації та їхні профспілкові комітети. Тут постійно проводяться змагання, на яких визначають кращий спортивний колектив.

Валерій МАРЦЕНЮК,
спеціально для «ПВ»

Так, недавно було проведено обласну спартакіаду трудових колективів працівників дорожньої галузі області, де визначали кращих у змаганнях з легкоатлетичного кросу, настільного тенісу, шашок тощо – загалом у п'яти видах програми. За словами голови обласної організації Профспілки працівників автотранспорту та шляхового господарства України Василя Камінського, на старт вийшла 21 збірна команда. Загальнокомандне «золото» виборола команда Чемеровецького райавтодору, «срібло» – у спортсменів Новоушицького райавтодору, «бронза» – у представників Теофіпольського райавтодору. Змагання проходили в напруженій та безкомпромісній спортивній боротьбі, загалом, захід відбувся на високому організаційному рівні. Відтак участю у спартакіаді залишилися задоволені як учасники змагань, так і їхні вболівальники.

У СЕУЛІ – ТРЕТІ В СВІТІ

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

15–20 листопада у столиці Кореїської республіки проходив чемпіонат світу з гирьового спорту. У Сеулі спортсмени національної збірної України здобули 15 нагород і за підсумками змагань в командному заліку замкнули трійку найсильніших серед 33 країн-учасниць.

Володимир ПОЛЕТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Український здобуток на першості світу переважно був «срібним». У категорії «дорослі чоловіки» двічі на другий щабель п'єдесталу пошани сходили Олег Коломієць, Ігор Гавришко, Ярослав Сушко та Сергій Єрмоленко. Віце-чемпіонами світу також стали Максим Канунніков, Олексій Остапчук та Андрій Степурський.

Двічі отримав бронзові нагороди Володимир Недоля, також замкнули трійку кращих Володимир Поручиков і Микола Ткачук. За крок до п'єдесталу пошани зупинилися Євген Колесник та Олександр Дзюба.

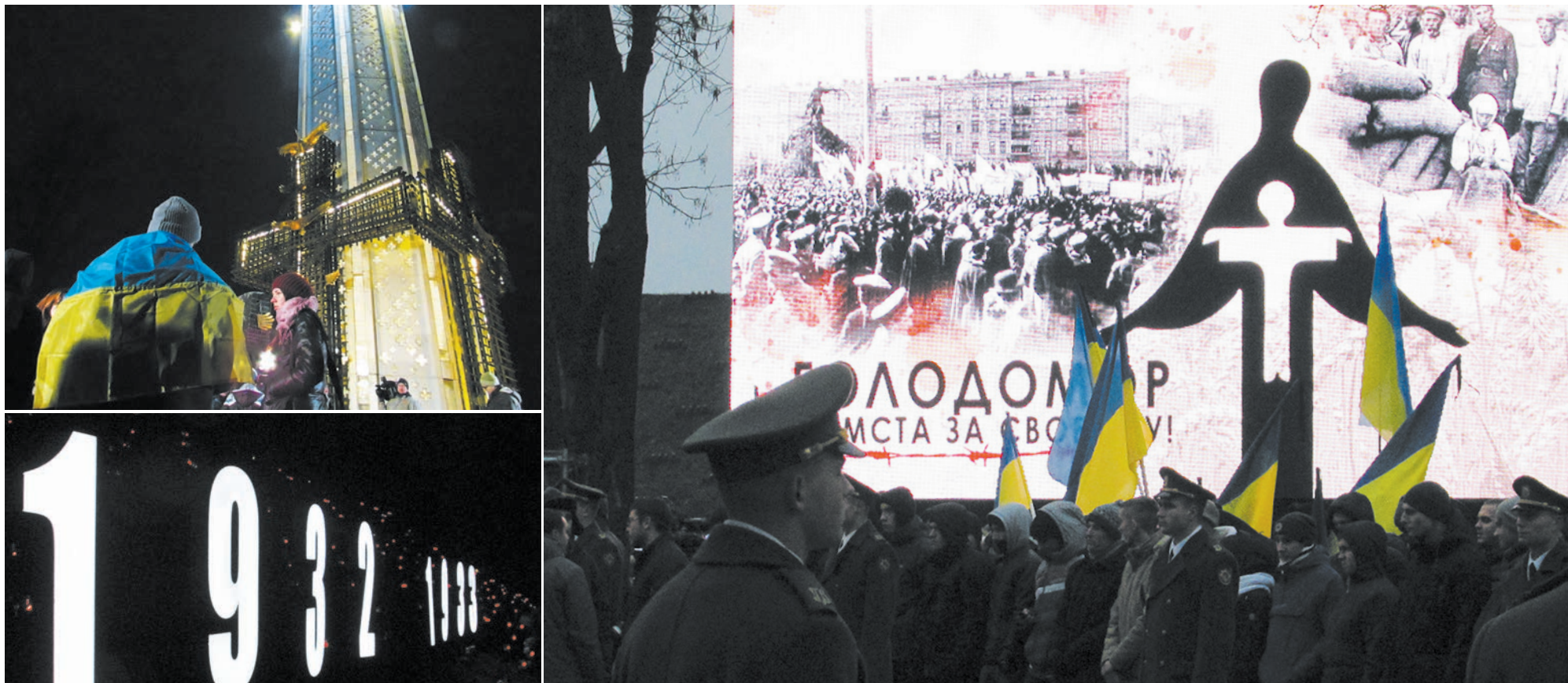
Гідно представили країну

на змаганнях й українські юніори. Олександр Дзюба, Михайло Тупиця, Євгеній Колесник та Антон Бабічев кожен поклали до скарбнички збірної по дві медалі – срібну та бронзову.

Бронзову медаль серед ветеранів виборов Валентин Бербенчук, інформує сайт Спортивного комітету України.

У загальнокомандному заліку за підсумками змагань спортсмени національної збірної України ввійшли до трійки кращих на планеті, пропустивши поперед себе з-поміж 33 команд лише представників Росії та Казахстану. В юніорському командному заліку «синьо-жовті» стали четвертими.

ГІРКІ РОКОВИНИ

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2018 РІК!

Вартість передплати на рік становить:
– газета «Профспілкові вісті» – **197,40 грн** (передплатний індекс – 22152);
– журнал «Бібліотечка голови профспілкового комітету» – **80,88 грн** (передплатний індекс – 22909).

УВАГА!

ГОТУЄТЬСЯ ДО ДРУКУ КАЛЕНДАР КВАРТАЛЬНИЙ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ НА 2018 РІК

Календар квартальний (настінний). Практичний та зручний у користуванні. Тут ви знайдете всі державні свята, дні професійних свят та дати заснування галузевих профспілок та територіальних профоб'єднань. Вартість одного примірника – **99,00 грн**.

Доставка за рахунок замовника через відділення «НОВОЇ ПОШТИ». Замовлення (на бланку) приймаються до 06.12.2017 за ел. адресою: profvisti@ukr.net (з поміткою «Замовлення календаря квартального»). Довідки за тел. (044) 528-70-49.